

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 1/2021 cena 12 Kč vyšlo v březnu 2021

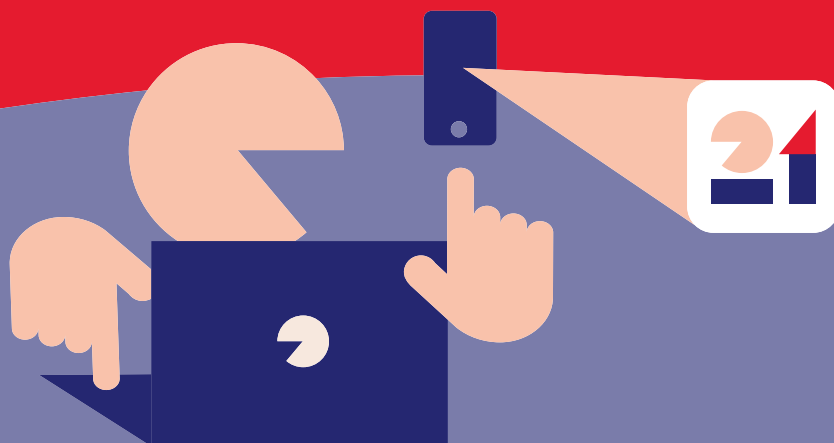

Foto: Martina Čejková

V TOMTO ČÍSLE:

- Společná stezka pro chodce a cyklisty
- Společenská kronika
- Neměli by být zapomenuti
- Tříkrálová sbírka v Kobylí
- Borci kobylského fotbalu 2020

Zapojte se do Sčítání 2021

Počítejte s námi. Bezpečně. Online. Raz dva.

Sčítání je povinné a týká se nás všech. Každá odpověď může ovlivnit, jak bude život v naší zemi vypadat. Sečtěte se online, případně pomocí listinného formuláře.

Jednoduše

Ať jste doma nebo na cestách, nejlepší je sečíst se online. Jde to odkudkoliv. Sečíst můžete nejen sebe, ale také celou rodinu.

Bezpečně

Sečíst se lze zcela bezkontaktně přes internet, nebo pomocí listinného formuláře při respektování aktuálních hygienických opatření. V bezpečí samozřejmě zůstanou i vaše údaje.

27. 3. – 9. 4.

Sčítání online na scitani.cz

Formulář lze vyplnit z počítače, tabletu či mobilu. Sečtěte celou domácnost přes internet bez nutnosti kontaktu se sčítacím komisařem. Je to snadné a ušetříte čas. Sčítací formulář můžete vyplnit i s někým jiným, kdo to sám nezvládne.

17. 4. – 11. 5.

Sčítání pomocí listinného formuláře

Pokud jste se nesečetli online, musíte vyplnit listinný formulář. Získáte ho spolu s odpovědní obálkou od sčítacího komisaře a na kontaktních místech sčítání, která se nacházejí na vybraných poštách. Sčítací komisař se dostaví v předem oznámeném termínu a vyčká na váš příchod před vaším domem. Vyplněný formulář v odpovědní obálce odevzdáte na poště nebo vhodíte do poštovní schránky.

scitani.cz | dotazy@scitani.cz | **840 30 40 50**

Bezpečně. Online. Raz dva.

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

jsme na začátku jara, dny se prodlužují a věřím, že i ve vašich životech je více slunce, než bylo v zimě. Stále prožíváme složité období spojené s koronavirovou pandemií a řada z nás pocituje únavu z tohoto času nejistoty, mnohokrát způsobenou ztrátou životů někoho z rodiny či okruhu přátel.

Společné cíle nastavené před rokem, které naši společnost stmelily, které nám dávaly naději na zvládnutí či potlačení pandemie koronaviru jsou již jen v našich vzpomínkách. Ano, nezapomeneme na hektické jaro 2020, na vlnu solidarity, pomoci nejpotřebnějším, na lidskost, kterou má bezesporu český národ ukotvenou v srdcích. Nicméně

v současné době již nejeden z nás ztrácí naději. Proto apeluji na všechny, prosím dodržujeme pravidla nastavená vládou, nešvejkujeme, nevymýšlejme kličky, jak obejít to či ono vládní opatření. Sám věřím, že v letních měsících se vrátíme alespoň částečně k normálnímu životu. Kdo z nás by si nepřál klidnou dovolenou okořeněnou krásnými zážitky ať už v naší republice či v zahraničí. Kdo z nás by si nepřál odpovědět svým dětem: „ano můžeme...“, ano pojedeme...“

Přeji vám všem pevné zdraví, zdravou mysl a dobrou náladu.

Váš starosta Pavel Kotík

Návrh usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 5/2020 ze dne 8. 12. 2020

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/05/2020** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Blanku Helešicovou a Josefa Kaňu a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Libora Křivku a Rostislava Čejku
- **UZ/03/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočet obce Kobylí na rok 2021 v předneseném znění
- **UZ/04/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje Střednědobý výhled rozpočtu obce Kobylí na období 2022 - 2023

- **UZ/05/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtová opatření č. 4/2020
- **UZ/06/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- **UZ/07/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje záměr prodeje části pozemku p. č. 2217/1 dle nově vypracovaného geometrického plánu
- **UZ/08/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje darovací smlouvu mezi Generálním ředitelstvím cel a obcí Kobylí o bezúplatném převodu vozidla Volkswagen Transporter
- **UZ/09/05/2020** zastupitelstvo obce schvaluje Memorandum o spolupráci mezi městem Bílina a obcí Kobylí

Rekonstrukce komunikace Sokolská

V současné době probíhá rekonstrukce části ulice Sokolská od hlavní křižovatky po železniční přejezd ČD. Rekonstrukce navazuje na již provedené práce (výměna vodovodního řádu a části kanalizace společností VaK Břeclav a pokládka nízkého napětí společností TOO, s. r. o. v rámci generální rekonstrukce trafostanice na křižovatce). Stavba řeší rekonstrukci chodníků po obou stranách komunikace, odstavného stání u sokolské zahrady a samozřejmě i komunikaci samotnou. Z důvodu vysokého provozu bylo rozhodnuto provádět práce etapovitě za úplné uzavírky provozu. Objízdná trasa

při jednotlivých etapách je vedena ulicí Kašnice a kolem nádraží ČD.

Samotná stavba byla zahájena 8. března a nejzazší termín předání hotového díla je stanoven na 31. května 2021. Občané byli informováni o zahájení stavebních prací a seznámeni s objízdou trasou. Pevně věřím, že při respektování dopravního značení a pokynů pracovníků realizační firmy nenastanou vážnější logistické problémy.

Celkové náklady na rekonstrukci výše zmíněné komunikace jsou 5,4 mil Kč. Komunikace i chodníky by měly být hrazeny z větší části z dotačního titulu MMR, respektive dotačního titulu MAS Hustopečsko.

Pavel Kotík

Společná stezka pro chodce a cyklisty

„Chce se mi rvát jak na lesy, že...“ Těmito slovy začíná jedna z písní populární skupiny Chinaski. A začíná jimi i tento příspěvek. Už je tomu tak. Po dlouhých letech příprav jsme se pustili do budování „společné stezky pro chodce a cyklisty“ (stezka) od sportovního areálu TJ Sokol k Biocentru Ostrůvek. Nebudu zde popisovat ono martyrium, které trvalo snad 4 roky. Krátce se však zmíním o parametrech samotné stezky. Délka budovaného úseku k Biocentru ostrůvek je 1153 metrů světlé šířce 3 m a celkové šířce včetně krajnic 3,5 m. Jak víte, v tomto úseku nemůžeme hledat žádné velké převýšení (i říčka Trkmanka má někdy problém odtékat správným směrem), nicméně mezi začátkem u areálu TJ Sokol a koncem u Biocentra je výškový rozdíl přibližně 2,4 m. Samotná trasa stezky bude kopírovat koryto Trkmanky a pruh zeleně mezi zmiňovaným korytem a stezkou bude sloužit jako biokoridor. Asfaltový (živičný) povrch zaručí pohodlnou jízdu jak cyklistům a bruslařům, tak i příjemnou chůzi s kočárkem či chodcům. Celkové náklady na vybudování tohoto úseku stezky jsou 5,1 mil. Kč. Díky úspěšné žádosti o dotaci je z velké části financování pokryto z výzvy MAS Hustopečsko zaměřené na dopravní infrastrukturu (90 % uznatelných nákladů).

Ookud půjde vše dobře a situace nám umožní se společně potkat při oficiálním zahájení provozu na stezce, přijměte pozvání na sobotu 1. května ve 14 hodin k symbolickému přestřižení pásky...

A jak se na nově budované stezce chovat? Vždy je na prvním místě bezpečnost! Značení stezky bude provedeno značkami C9a a c9b

Značky jsou určeny pro společný pěší a cyklistický provoz v jednom prostoru, stezka může být užívána i bruslaři. Provoz je standardně obousměrný pro všechny uživatele, kteří se nesmějí vzájemně ohrožovat. Uživatelé se zpravidla pohybují vpravo, rychlejší míjejí pomalejší zleva. Zvláště pro zajištění bezkolizního pohybu bruslařů jde bezpochyby o prostorově nejefektivnější řešení.

Cyklista se zde musí pohybovat vždy vpravo ve směru jízdy, s výjimkou objíždění, předjíždění, otáčení, odbočování a vjíždění na stezku; při tom nesmí ohrozit chodce jdoucí po stezce. Naproti tomu směr pohybu chodců zde zákon neupravuje; chodci jsou povinni chovat se ohleduplně k cyklistům a umožnit jim bezpečný průjezd. Chodci by se zde zbytečně neměli zastavovat a už vůbec ne

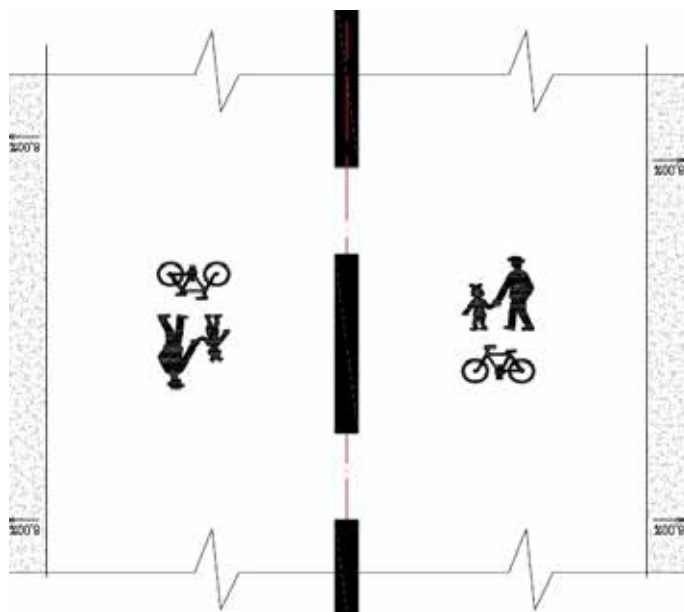
v hloučcích, aby neblokovali pohyb cyklistů a ostatních chodců. Totéž platí pro bruslaře.

Šířka stezky se společným provozem chodců a cyklistů se navrhuje zejména v závislosti na současné i výhledově předpokládané intenzitě bezmotorového provozu (pěšího, cyklistického, bruslařského).

Vodorovné dopravní značení, tzn. středová a dělicí čára spolu s vodorovným značením chodce a cyklisty bude také upozorňovat na účel stezky.

V závěru bych chtěl podotknout, že stezka je určena výhradně pro chodce, bruslaře a cyklisty z vyloučením jakékoli motorové dopravy. Pevně však věřím, že se na stezce nepotkáme s nikým, kdo by tento zákaz porušil. V případě zjištění takové skutečnosti, bude porušení postihováno dle zákona!

Pavel Kotík

Budujme společně

Naši obec budujme společně pomocí participativního rozpočtu. Tato novinka v našem rozpočtu umožní, aby se každý občan Kobylí mohl zapojit do rozhodování o rozvoji své obce. V letošním roce zastupitelstvo vyhradilo částku 200 000 Kč. Tyto peníze jsou připraveny pro realizaci návrhů, které mohou předkládat naši občané vedené obce.

Máte nápady, které mohou vylepšit život v Kobylí, chybí vám zde něco a chcete to změnit? Pro rok 2021 vám předkládáme tuto konkrétní příležitost. Rádi přivítáme vaše nápady a návrhy, rádi je společně zrealizujeme. A když se ukáže, že to funguje k prospěchu Kobylí, připravíme stejnou příležitost i v dalších letech a třeba i s vyšším rozpočtem.

Jaký bude konkrétní postup?

Zastupitelstvo na březnovém veřejném jednání schválilo částku 200 000 Kč pro rok 2021. Během března zveřejníme konkrétní znění výzvy „Budujme spolu“ na obecním webu a facebooku. Duben a květen budou mít občané na přípravu a podání projektů. Během června rada obce vybere projekty, které bude možné realizovat. V červenci proběhne veřejné hlasování, na jehož základě bude vybrán vítězný projekt. Od srpna se začne pracovat na realizaci vybraného projektu.

Inspiraci hledejte na stránkách damenavas.brno.cz nebo na participativni-rozpocet.cz. Těšíme se na společné rozvíjení naší obce.

Vlastimil Janda

Plánované opravy dálnice D2

Ředitelství silnic a dálnic bude na dálnici D2 v okolí Hustopeč realizovat několik úprav pro zvýšení bezpečnosti dopravy. V polovině března bude zahájena oprava povrchu dálnice mezi kilometry 31,9 - 24,3. V červnu bude na rekonstrukci dálnice navazovat stavba protihlukové stěny.

V rámci těchto stavebních prací bude dálniční sjezd Hustopeče střídavě uzavřen. Objízdné trasy budou vedeny po silnici III/425. Aktuální informace budou k dispozici na internetových stránkách města Hustopeče.

Sčítání lidu, domů a bytů začíná 27. března 2021

Průběh sčítání

Sčítání 2021 začíná rozhodným okamžikem o půlnoci z 26. na 27. 3. 2021. **Do 9. 4. 2021 má každý možnost sečíst se jednoduše a bezpečně online** prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.scitani.cz, nebo v mobilní aplikaci. Kdo se nesečte online, má zákonnou povinnost **od 17. 4. do 11. 5. 2021 vyplnit a odevzdat listinný sčítací formulář**. Jeho distribuci zajišťují sčítací komisaři. Vzhledem k současné epidemické situaci připravil ČSÚ v součinnosti s Českou poštou a hlavní hygieničkou České republiky distribuci a sběr listinných formulář, při kterých dojde k výraznému omezení fyzických kontaktů mezi sčítacími komisaři a obyvatelstvem. Distribuce formulářů do domácností bude probíhat podobně, jako nyní probíhá doručování doporučených poštovních zásilek, při dodržování přísných hygienických pravidel (ochranné pomůcky, dezinfekce, fyzický kontakt primárně venku, minimalizace doby kontaktu). Z tohoto důvodu nebudou sčítací komisaři pomáhat s vyplňováním formulářů. V případě potřeby se můžete obrátit na infolinku **840 30 40 50**. Vyplněné formuláře bude možno odeslat v předtištěné obálce prostřednictvím schránek České pošty nebo odevzdat na cca 800 kontaktních místech České pošty (vybrané pobočky). Odeslání bude zdarma. Kontaktní místa budou provozována na zvýšených hygienických požadavcích.

Koho se sčítání týká

Sčítání 2021 je povinné pro všechny osoby, které mají k rozhodnému okamžiku trvalý pobyt nebo přechodný pobyt nad 90 dnů na území ČR. Sečíst se musí každá taková osoba, bez ohledu na místo skutečného pobytu, věk, svéprávnost a zdravotní stav. Za osoby mladší 18 let, osoby omezené ve své-

právnosti a podobně provádí sečtení jejich zákonný zástupce, opatrovník nebo osoba k tomu oprávněná. Sčítání se týká i cizinců přítomných v ČR v rozhodný okamžik, s výjimkou diplomatů nebo cizinců s krátkodobým pobytem do 90 dnů.

Kontaktní místa

Kontaktní místa Sčítání 2021 najdete na vybraných pobočkách České pošty a všech krajských správách českého statistického úřadu. Poskytují široké veřejnosti informace o sčítání a jsou také místy, na kterých lze získat listinný formulář.

Ochrana dat

Bezpečnost dat sčítání je zásadní. Veškeré osobní údaje jsou zpracovávány v souladu s příslušnými právními předpisy a používány jsou maximálně zabezpečené informační systémy.

Přínos sčítání

Výsledky jsou široce využitelné například při přípravě programů bydlení, rozvoji infrastruktury nebo plánování lepší dostupnosti služeb. Informace zjištěné během sčítání

ovlivňují činnost veřejné správy, podnikatelské záměry i směřování výzkumných či vědeckých pracovišť a v konečném důsledku ovlivňují život každého z nás. Podrobnější informace naleznete na webu www.scitani.cz.

Český statistický úřad žádá všechny občany, aby odpovědným vyplněním formulářů přispěli k úspěšnému provedení sčítání.

Kobylí v roce 2020

Ke dni 31. 12. 2020 žilo v Kobylí 1982 občanů přihlášených k trvalému pobytu + 48 cizinců s pobytem v Kobylí. Přistěhovalo se 31 občanů a odstěhovalo se 33 občanů. Narodilo se 14 dětí. Zemřelo 33 občanů, Uskutečnilo se 13 sňatků (před úřadem 8, před církví 5).

Věkové složení obyvatel

Pohlaví	0-5	6-17	18-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70-79	80-89	90-99	100+	Celkem
Ženy	47	111	113	124	139	150	146	110	57	13	0	1010
Muži	47	131	125	111	166	135	146	79	29	3	0	972
Celkem	94	242	238	235	305	285	292	189	86	16	0	1982

Věková struktura obyvatel

DOSPĚLÍ				DĚTI				CELKEM	
MUŽI		ŽENY		MUŽI		ŽENY		Počet	Průměr
Počet	Průměr	Počet	Průměr	Počet	Průměr	Počet	Průměr		
823	49,24	876	52,2	149	8,24	134	8,19	1982	44,69

Společenská kronika

Narodili se:

Kristýna Součková	Kobyly 844
Jasmína Hlavatá	Kobyly 427
Tomáš Hrnčíř	Kobyly 629
Klára Andersová	Kobyly 110
Tereza Zechmeister	Kobyly 288
Tobias Burian	Kobyly 78
Nella Procházková	Kobyly 803
Diana Orosová	Kobyly 388
Karin Málková	Kobyly 759
Antonín Brdečko	Kobyly 597
Ondřej Kubísek	Kobyly 138
Matěj Velgos	Kobyly 719
Ema Zelinková	Kobyly 763

Ve zpravodaji jsou zveřejněna pouze jména narozených dětí, u kterých rodiče dali souhlas se zveřejněním a jména zemřelých občanů, jejichž parte bylo zveřejněno na vývěsce OÚ. Současně žádáme rodiče, kteří se chtějí zúčastnit slavnostního vítání svého dítěte na OÚ Kobyly, aby se přišli po narození dítěte nahlásit do kanceláře OÚ.

Zemřeli:

Rusňák Josef	Kobyly 546
Kunická Marie	Kobyly 688
Mikulicová Marie	Kobyly 694
Stehlíková Františka	Kobyly 792
Slámová Božena	Kobyly 538
Varmuža Vladimír	Kobyly 459
Rusňáková Marie	Kobyly 633
Kotík Pavel	Kobyly 826
Mikulica Pavel	Kobyly 209
Borovička František	Kobyly 55
Drapl Karel	Kobyly 413
Hnidák Martin	Kobyly 530
Matula Jaroslav	Kobyly 327
Francová Vlasta	Kobyly 149
Lůbal Antonín	Kobyly 685
Duša Jaroslav	Kobyly 726
Sůkal Petr	Kobyly 724
Kuchyňka Miroslav	Kobyly 459
Vaněčková Ludmila	Kobyly 675
Stankovská Jana	Kobyly 850
Sláma Bohumil	Kobyly 538
Čermák Petr	Kobyly 206
Nejedlík Václav	Kobyly 142
Borovičková Anežka	Kobyly 55
Češek Ondřej	Kobyly 483
Bártová Ludmila	Kobyly 670
Mikulica Jaromír	Kobyly 694
Stávková Marie	Kobyly 273
Dufek Dalibor	Kobyly 459
Novák Antonín	Kobyly 679
Omasta Josef	Kobyly 232
Topinka Miroslav	Kobyly 810

Nikol Křivková, matrikářka

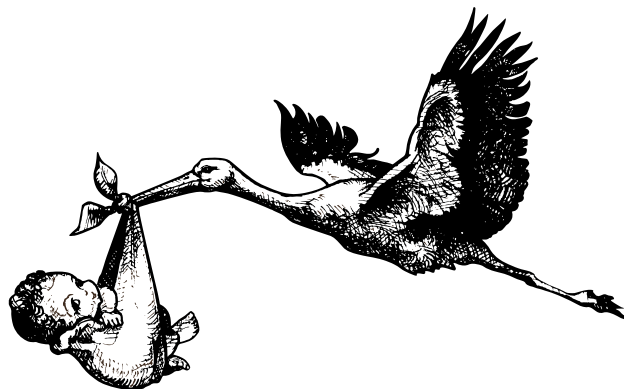
Vítání občánků

Z důvodu epidemické situace je oblíbené Vítání občánků odloženo.

Také na rok 2021 obec Kobyly připravila termíny velmi oblíbeného ceremoniálu Vítání občánků. Koronavirová pandemie však jejich konání zatím nepřije.

Během loňského roku obec Kobyly přivítala nové občánky pouze v únoru, podzimní termín musel být zrušen.

Pokud nám situace dovolí a vítání občánků se letos uskuteční, bude zaslána pozvánka i rodičům dětí, které nemohly být uvítány v roce 2020. Na základě pozvánky se pak rodiče mohou rozhodnout, zda se vítání zúčastní nebo ne.

Doufáme v příznivý budoucí vývoj epidemie a věříme, že se další vítání v nejbližším možném termínu v roce 2021 uskuteční.

Počty jmen osob s trvalým pobytem v Kobylí

1 Aaron Augustine, Adolf, Adrien, Agneša, Alexandra, Alice, Anton Paul, Apolena, Arnošt, Arsen, Bartoloměj, Beáta, Bedřich, Benjamin, Berta, Bohdana, Bohuslava, Bronislav, Břetislav, Catherine Susan, Ctibor, Damián, Danuše, Darina, Dobromila, Drahomíra, Drahoslava, Eduard, Eliáš, Eliáš Jakub, Elin Anna, Elžbieta, Emil, Emilia Cara, Emilie, Emily, Emma, Erik, Ester, Ewa, Fanny, Ferdinand, Gaia Freya, Galina, Hannah, Hedvika, Ivan, Ivanka, Janka, Jasmína, Johana, Jonáš, Josefína, Józef, Kamila, Karla, Klaudie, Krista, Kristián, Laura, Leona, Leoš, Lidia Lorraine, Lidmila, Lili, Lina, Lola, Lubomír, Ludmila, Magda, Magdalena, Magdaléna, Marcel Jordan, Matěj Jan, Matúš, Maty, Maxim, Maxmilián, Miluše, Mirjam, Mirka, Nella, Nicol, Nikolas, Olga, Oliver, Prokop, Radomír, Radoslava, Rachel Louise, Renata, Rozálie, Saša, Sáša, Siena Rose, Simon, Sofie Stefanie, Svatoslav, Szczepan, Tadeusz, Tamara, Tatiana, Thea, Theodor, Tibor, Timon, Tobias, Tom, Václav Pavel, Václav Vincent, Valérie, Vendula, Viktória, Viktorie, Viola, Vlastimír, Vojta, Zbyněk, Zlata, Zlatuše, Zoe, Zoltán, Zorka 2 Adina, Adriana, Agáta, Alex, Bedřiška, Blažeja, Bohumil, Bohuslav, Dáša, Dominika, Edita, Elen, Ján, Jolana, Josefa, Karin, Kryštof, Lada, Luboš, Luděk, Maria, Marian, Miloslava, Miloš, Naděžda, Oldřiška, Peter, Přemysl, Radomil, Silvie, Svatopluk, Svatoslava, Taťána, Tobiáš, Vilém, Vítek, Vladimíra, Vladislav, Vladislava, Zdena, Zdenka 3 Alžběta, Bára, Bohumila, Bronislava, Diana, Hynek, Jaromír, Ladislava, Linda, Michael, Mikuláš, Milena, Miloslav, Radovan, Renáta, Romana, Sofie, Stanislava, Světlana, Šimon, Vítězslav, Vlasta, Žaneta 4 Antonie, Augustin, Ema, Ilona, Irena, Iva, Julie, Marcel, Oldřich, Radka, Rudolf, Růžena, Sabina, Samuel, Sára, Štěpánka 5 Denisa, Gabriela, Jaroslava, Jindřich, Karolína, Ludvík, Nela, Nikola, Patrik, Soňa, Šárka, Tadeáš, Viktor 6 Aneta, Anežka, Blažena, Dagmar, Ivo, Jindřiška, Květoslav, Květoslava, Libuše, Milada, Pavla, Robert, Ros-tislav	7 Adam, Adéla, Aleš, Daniel, Filip, Jiřina, Klára, Natálie, Simona, Štěpán, Terezie 8 Daniela, Helena, Iveta, Kristýna, Matěj, Nikol, Pavlína, Radim 9 Dominik, Kamil, Ladislav, Matyáš, Vlastimil, Zdeňka 10 Andrea, Eliška, Marcela, Vít, Zuzana 11 Marek, Michaela, Miroslava, Tereza 12 Barbora, Monika, Ondřej, Stanislav, Vojtěch 13 Dana, Kateřina 14 Libor, Lukáš, Markéta 15 Martina, Roman, Václav, Věra, Veronika 16 Alena, Eva, Františka, Ivana 17 Blanka 18 Jitka, Karel 19 Anna, Jakub, Jarmila 20 František, Hana, Radek 21 Marta, Milan, Petra 22 David, Michal 23 Lenka 24 Lucie 25 Ludmila 27 Tomáš 29 Jan 30 Vladimír 31 Zdeněk 32 Antonín, Božena 33 Josef 36 Martin 38 Jana 40 Petr 43 Jaroslav, Miroslav 44 Pavel 50 Jiří 88 Marie

Počty příjmení (zvláště ženské a mužské) osob s trvalým pobytem v Kobylí

1 Ambros, Andersová, Audy, Bálková, Balog, Barcalíková, Bartáček, Bartošíková, Bechová, Belant, Bělíčková, Bents, Bilíček, Bilíčková, Blahuta, Blahutová, Blanářů, Blažejová, Böhme, Böhme, Boros, Bořuta, Brtevník, Břoušek, Bubeník, Buchlovská, Buchtová Janglová, Bukovská, Bureš Obadalová, Buriánek, Buriánková, Burianová, Bystřická, Ceylan, Cicková, Crhonková, Čačík, Čapkova, Čech, Čepera, Červená, Červeňák, Červeňáková, Češková, Čiháček, Čiháčková, Čížková, Čotková, Daněk, Daňková, Debeř, Diblíková, Dobeš, Dobrovolná, Dočekal, Dočekalová, Dostoupil, Dostoupilová, Došková, Doupovcová, Draplová, Drmelová, Dudo, Dužnikov, Dvouletý, Fibich, Filipovič,	Franc, Frantová, Frisa, Frisová, Fuček, Fučková, Glos, Glosová, Glozová, Glušíková, Grabko, Guliš, Hádlík, Hajdová, Hájková, Halm, Hamanová, Hanko, Hasalová, Haschková, Hašík, Havel, Hejzlar, Hejzlarová, Helešicová, Herzogová, Hicl, Hlavatá, Hoferica, Hofericová, Hofman, Holešínský, Holomek, Honzírková, Honzová, Hrubý, Hřibová, Hudec, Hutterová, Hyclová, Charvát, Chorvát, Chováňková, Chrástek, Chudobová, Chvátílová Matějková, Chytilová, Ilek, Inek, Inková, Jabůrek, Jabůrková, Jakimenko, Jakšík, Janda, Jandová, Janeček, Jarošová, Jašková, Jílek, Jirásek, Jirásková, Jisl, Juchová, Jungmannová, Juríček, Kabát, Kapustová, Karpíšková, Kašpar, Kašparová, Khorová, Kle-

- mentová, Kobliha, Kocmanová, Kocourek, Kocourková, Kočíš, Kopčíková, Kopřiva, Kopřivová, Kosourová, Kotlár, Kotlárová, Koubková, Kramář, Kramářová, Krčmařová, Krejčířiková, Křístek, Křížák, Křížáková, Kubísek, Kubová, Kuglíková, Kuchar, Kulčárová, Kulkus, Kuňák, Kutáčová, Kyncl, Láníček, Lelek, Leštáková, Lidická, Lidický, Linet, Linetová, Lukáč, Lukáčová, Lukáš, Lukášová, Macek, Macková, Machovský, Makovská, Málek, Manková, Mareček, Marešová, Martinek, Martinka, Mařáková, Matějková, Matula, Matulová, Mazáč, Mazáčová Boháčková, Mazánek, Mendlíková, Merva, Míková, Minaříková, Mišáková, Míšková, Mokrušová, Mrázová, Muchová, Müllerová, Myšulka, Nedvídek, Nesvadba, Oborná, Ondrůj, Ondrůjová, Ondrušová, Osíčka, Otřisal, Otřisalová, Palátka, Palátková, Pálenský, Pátek, Pavliš, Pavlů, Pečinka, Pekaříková, Perkowski, Pešout, Petráková, Petrla, Petřlová, Polák, Polášková, Prášil, Pražáková, Prchalová, Průdková Bajgarová, Psoťka, Psoťková, Riedlová, Rodriguez Bálková, Rohrerová, Rompen, Rosocha, Rozínková, Rupčíková, Řehák, Řeháková, Řehánek, Salay, Salayová, Samsonová, Seidlová, Sevránek, Sevránková, Schopfová, Schoř, Schořová, Silná, Sirmá, Skalník, Skalníková, Skopal, Skřivánková, Sladký, Sližová, Slovák, Soukup, Sovadinová, Spurná, Stávková, Stehlíková, Steinbock, Steinbocková, Stohanžlová, Strouhal, Strouhalová, Střelcová, Střelský, Střeštilk, Stuart, Studnicová, Svrček, Svrčková, Szlezak, Szlezaková, Šedivý, Šenkyříková, Ševčík, Ševečková, Ševelová, Šinoggl, Škrancová, Škrobáková, Šlapáková, Šlichta, Šlichtová, Šmíd, Šmídová, Šnajdr, Šnajdrová, Špaček, Šperlová, Štefan, Štefanová, Štefek, Šuralová, Švancara, Švancarová, Švehla, Švehlová, Tenorová, Toman, Tomčala, Tomčalová, Ujhelyi, Ustohalová, Václavík, Václavíková, Vaculíková, Vachutka, Valentová, Valíčková, Valná, Vaňásek, Vaněček, Vaněk, Večeřová, Vejvančický, Vitvera, Vitverová, Vlachovská, Vlachovský, Vlčková, Votrubcová, Vydařelá, Vystrčilová, Zabil, Zabilová, Zálešák, Zálešáková, Zali, Zatloukal, Zatloukalová, Zaviačič, Zichová, Zimolková, Zrůcká, Zrůcký, Zuska, Žalkovská
- 2 Ambrosová, Applová, Barcalík, Bartáčková, Barvová, Benčík, Benčíková, Beneš, Betke, Blatná, Blatný, Blažej, Boháček, Brhel, Brhelová, Bubeníková, Bukovský, Burian, Bystřický, Chonek, Ctibor, Cupal, Černá, Černý, Dobrovolný, Dřimal, Dřimalová, Duša, Fibichová, Gulišová, Halmová, Hamplová, Hanáková, Hnidáková, Hoch, Hochová, Honz, Horáček, Horáková, Hrabal, Hrabovská, Hrabovský, Hrnčíř, Hrubá, Hřiba, Hubáčková, Hudcová, Hutter, Charvátová, Chudoba, Chytková, Jakubčíková, Jislová, Jucha, Juríčková, Kadlec, Kadlecová, Kašuba, Kašubová, Katona, Kiss, Kissová, Klíma, Klímová, Klivarová, Knotková, Kollár, Kollárová, Komosná, Kortanová, Kosíková, Kotek, Kotík, Kotková, Koubek, Krejčířik, Křístková, Křížák, Kuba, Kucharová, Kunická, Lemonová, Lišták, Líznavá, Lůbal, Lůbalová, Machálek, Machálková, Malíková, Manns, Martinková, Matas, Matasová, Mazánková, Melkus, Mendlík, Mišák, Moitová, Mokruša, Možná, Mucha, Müller, Müller, Musil, Myšulková, Navrátil, Navrátilová, Nejedlíková, Nevřivá, Nevřivý, Novotná, Obadal, Obadalová, Omasta, Otápková, Otápková, Pálenská, Panáček, Panáčková, Papežová, Pecka, Pecková, Pečinková, Pelikán, Poláková, Pražák, Proboštová, Procházka, Procházková, Rejentík, Rosochová, Ruprecht, Ruprechtová, Řehánková, Sadílek, Sadílková, Secká, Secký, Schopf, Skácel, Skopalová, Slovák, Souček, Součková, Sovadina, Stehlík, Sukalová, Suská, Suský, Sýkorová, Ševc, Ševcová, Škaroupka, Škaroupková, Škrdllová, Šlancar, Šlancarová, Šorš, Šoršová, Šperl, Štolfa, Švecová, Tesáková, Tomanová, Topínka, Trifová, Urbánek, Urbánková, Vacková, Vaculík, Vaňková, Vašek, Vašková, Vávrová, Velgos, Vrbas, Vrbasová, Vydařelý, Zechmeisterová, Zelinková, Zlatník, Zloch, Zusková, Žalkovský
- 3 Barvík, Barvíková, Blažková, Brtevníková, Broušková, Bulová, Cicko, Cupalová, Čechová, Čeperová, Čotek, Drmela, Dudová, Dufek, Dufková, Dvouletá, Fribert, Gala, Galová, Grabková, Hajda, Hájek, Hasíková, Helešic, Herůfek, Holešinská, Horáčková, Hrabalová, Juras, Jurasová, Kapusta, Knápek, Knápková, Koblihová, Kocman, Kolařík, Kolaříková, Kolek, Kolková, Kopčík, Kortan, Kotíková, Kovářiková, Kříž, Kubík, Kučera, Kuglík, Kuchyňka, Kunčová, Kunický, Kutáč, Kynclová, Láníčková, Lemon, Líznav, Machovská, Makovský, Malík, Málková, Manek, Matějka, Moit, Možný, Musilová, Omastová, Orosová, Oslzlá, Papež, Pekařík, Pokorný, Polášek, Průdek, Rozsypalová, Sedláček, Silva, Skácelová, Soukopová, Stohanžl, Střelská, Sukal, Sychová, Sýkora, Šibl, Šíbllová, Špačková, Štefková, Štika, Štiková, Tesák, Tichá, Tichý, Topínková, Vacek, Valenta, Valný, Veselá, Veselý, Vystrčil, Wunsch, Zlochová
- 4 Bartošík, Blažek, Buchta, Buchtová, Coufalová, Čačíková, Fribertová, Haman, Hnidák, Holomáč, Holomáčová, Chorvátová, Janglová, Klement, Komosný, Kostiha, Kostihová, Kovářik, Křížová, Kubíková, Kučerová, Kuchyňková, Pátková, Pokorná, Průdková, Rozínek, Rozsypal, Sedláčková, Silný, Soukalová, Studýnková, Sycha, Tlachová, Trávníček, Wunschová
- 5 Havlín, Herůfková, Herzán, Hrabcová, Hrabec, Hubáček, Kosík, Koutníková, Kovařík, Kunč, Marečková, Oslzlý, Soukal, Soukop, Sůkal, Tlach, Zechmeister
- 6 Burešová, Coufal, Damborský, Dušová, Chytká, Jangl, Janošek, Koutník, Marková, Peš, Pešová, Trávníčková
- 7 Bařinová, Blahová, Borovička, Borovičková, Bureš, Herzánová, Kaszper, Kovaříková, Sláma, Sůkalová, Svobodová, Vykydal, Vykydalová
- 8 Čejka, Čejková, Fridrich, Kaňa, Kaňová, Marek, Michnová, Rusňák, Slámová, Studýnka, Varmuža, Vojtěšek
- 9 Damborská, Havlínová, Janošková, Křivková, Svoboda, Varmužová
- 10 Bařina, Blaha, Loveček, Lovečková, Vajbarová, Vojtěšková
- 11 Bárta, Kovář, Kovářová, Michna, Novák, Poulíková
- 12 Brdečko, Brdečková, Fridrichová, Křivka, Račák, Vajbar
- 13 Bártová, Lanžhotská, Rusňáková, Račáková
- 14 Lanžhotský, Poulík
- 15 Nováková
- 24 Mikulica
- 28 Mikulicová
- 40 Otáhalová
- 42 Otáhal

Informace ze sběrného dvora.

Vážení občané, do jarního čísla zpravodaje jsem se rozhodla opět zopakovat některé podmínky správného třídění. V minulých číslech zpravodaje, jsem informovala občany o navýšení nákladů na zpracování a odvoz odpadů ze sběrného dvora a svoz komunálního odpadu od domů. Navýšení nákladů se promítlo do zdražení poplatků za odpad na letošní rok, který činí 600 Kč na osobu, také se snížila hodnota za eko-body z 10 Kč na 8 Kč za 1 eko-bod. Po odečtení slev činí nejnižší poplatek 200 Kč na osobu. Třídění je dobrovolné, ale pokud chcete získat co největší slevu na poplatcích, je potřeba dodržet podmínky, které jsou pro výpočet odměny stanoveny.

POPELNICE

Dávejte k výsypu pouze plné popelnice – platíte za výsyp každé popelnice.

TŘÍDĚNÝ ODPAD SVÁŽENÝ OD DOMU

Plast, papír, kovové obaly-musí být vloženy do průhledných pytlů, řádně svázané a označeny čárovým kódem a popsané číslem popisným. Důležitá je váha, pokud je nižší nebo naopak vyšší, než stanovuje limit, žádné eko-body se nenačítají. Pytle, čárové kódy, letáček „Návod, jak třídit vybrané odpady“ jsou k dispozici zdarma na obecním úřadě a na sběrném dvoře.

ODPADOVÝ ÚČET

Neméně důležité ke správnému výpočtu odměn je mít opravené veškeré změny ve Vašem odpadovém účtu. Jedná se o změny v počtu osob, kdy některý člen rodiny

pobývá mimo domov (škola, zaměstnání). Důležité je mít správně vyplněný odpadový dotazník. Ve Vašem odpadovém účtu si také během roku můžete kontrolovat počet vyvezených popelnic a počet Vámi odevzdaných pytlů s tříděným odpadem. Do Vašeho odpadového účtu se přihlásíte: www.mojeodpadky.cz a pomocí přihlašovacích údajů (LOGIN, HESLO – tyto údaje naleznete na archu s Vašimi čárovými kódy). Informace můžete získat telefonicky na čísle: 731 207 221; e-mailem: sbernydvur@kobyli.cz; osobně ve středu na sběrném dvoře.

V každém zpravodaji upozorňuji na nějaké nešvary, a v tomto bych chtěla požádat občany, aby v době koronaviru použité roušky, hygienické papírové kapesníky a ubrousky vhazovali do komunálního odpadu, to je do popelnice, a ne do pytlů s tříděným odpadem - papírem!!! Také použité barvy do tiskárny, tak zvané cartridge, a tonery patří do boxu pro ně určeném na sběrném dvoře, a ne do přírody (nalezena celá krabice tohoto odpadu ve větrolamu) a pár kusů v plastech! Když Vám doslouží elektrospotřebič, máte možnost jej zdarma odevzdat na našem sběrném dvoře, ale měl by být kompletní. Stává se, že lednička je bez kompresoru, plastové části mixéru nebo vysavače jsou naházeny v plastech atp. Firmy svážející tento elektroodpad, vyžadují kompletní nerozebraný spotřebič, postarají se o jeho recyklaci.

Závěrem bych chtěla poděkovat občanům, kterým třídění nepřijde jako zbytečná práce a všem popřát hodně zdraví a krásné jarní dny.

Ze sběrného dvora Alena Barcalíková

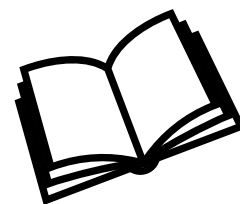
Informace z knihovny

Místní knihovna má podle nařízení vlády stále zavřeno, ale funguje v režimu bezkontaktního výdejního okénka, přes které si můžete knihy půjčit a vrátit zpět.

Jak to funguje? Podmínkou je objednání knih předem, a to buď telefonicky na čísle 519 431 286 nebo na e-mailu knihovna@kobyli.cz. Knihy si můžete vybrat přes on-line katalog <https://kobyli.katalogyknih.cz/katalog/>. Vybírejte pouze ty tituly, které mají po rozkliknutí uveden status K VYPŮJČENÍ. Případně, že neumíte či nechce hledat v katalogu, nebo nemáte přesně představu, co si půjčit, nevadí, můžete to nechat na mě. Podle toho, co rádi čtete, vám něco vyberu. Poté si po domluvě zazvoníte na zvonek u dveří knihovny a knihy vám budou předány. Dodržujte prosím i zde bezpečnou vzdálenost a ochranu úst a nosu.

Těším se na vaše objednávky.

Knihy si můžete vyzvednout a vrátit je v obvyklé půjčovní době:

Úterý			13:00 – 19:00
Středa	9:00 – 12:00	13:00 – 16:00	
Čtvrtek			13:00 – 19:00
Pátek			12:00 – 15:00

<https://knihovnakobyli.webk.cz/>
<https://www.facebook.com/KnihovnaKobyli>
knihovna@kobyli.cz
 tel.: 519 431 286

*Táňa Rosochová
knihovnice*

Stalo se před 100 lety - rok 1921

16. 1. byl zvolen předsedou agrární organizace Václav Nejedlík, jednatelem Antonín Kovařík a pokladníkem Petr Sedláček.

15. 2. provedeno sčítání lidu jmenovanými sčítacími komisaři Methodem Bezděkem, Bedřichem Eklem a Františkem Sedláčkem a kontrolováno sčítacím revizorem Antonínem Procházkou:

- počet domů podle obecní kroniky činil v obci 408
- výsledek sčítání lidu v r. 1921: - plocha obce 2116 ha
- domy 417
- byty 438
- obyvatelé 2084 (muži 1048, ženy 1036)
- národnost československá 2040, německá 37, židovská 4, slovenská 2, ruská 1
- náboženské vyznání - římskokatolické 2045, evangelické 25, izraelské 8, jiné 3 a bez vyz. 3
- v obci vznikla místní skupina Komunistické strany Československa

26. 4. na sokolské besídce přednášel prof. Ladislav Hosák z Velkých Pavlovic na téma "Z dějin Kobylí"

- TJ Sokol získala a zaplatila pozemek na stavbu Sokolovny. TJ byla připojena k župě Slovácké do Břeclavi.

15. 5. velké celostátní manifestace republikánské strany a Domoviny za správné řešení pozemkové reformy se z Kobylí zúčastnili Josef Otáhal 237, Josef Žalkovský 386, Václav Šťavík 40, Martin Rusňák 309, Karel Raška 395, Tomáš Lanžhotský.

- TJ Sokol poprvé uskutečnila své hody, a to na prostranství "U lipy" a večer v hostinci U Budíků.

10.–11. 10. v rámci jednodenní generální stávky zemědělského dělnictva na moravských velkostatkách za mzdy na velkopavlovickém velkostatku se stávkovalo i na státním statku v Kobylí. Když přijela deputace do Pavlovic, ředitel Kesner s inspektorem byli pryč, tak se vyjednávání nepo-

vedlo. Druhý den dal ředitel Kesner deputátníkům výpověď do 15.11.2021.

19.–23. 10. proběhla stávka proti výpovědi deputátníků stávkujících 10. 10. 2021. Pak začaly normální práce na celém panství.

22. 11. místní školní rada vypověděla spolek Sokol ze školy, takže sokolové neměli v zimě a za nepříznivého počasí kde cvičit.

- byla vyhlášena částečná mobilizace vojáků - záložníků k ochraně státu při Karlově puči v Maďarsku

- byly prodávány pozemky zvl. Zahrady a Zelnička (parcely 208,209,4254) jako stavební místa a to: TJ Sokol 1,5 Kč/m², Karlu Mullerovi za 5 Kč/m², ostatním žadatelům za 3 Kč/m².

- v obci se vyskytl mor drůbeže, u vepřového dobytka červinka, a u hovězího měknutí kostí. V některých stájích byl dobytek úplně vyhuben.

- v kobylských vinohradech se ukázala silněji kadeřavost, na řepě pak zavíječ řepový, který natropil mnoho škody, zejména na velkostatku.

- z ruského zajetí se vrátil rodák Josef Nálezny s ženou Ruskou a jednorodným dítětem

20. léta obecně

V obci byly zakládány organizace politických stran. Největší vliv měla strana lidová a strana republikánská (agrární), dalšími stranami v obci byly strana Sociální demokracie, Živnostenská, a Národně socialistická.

V prvních poválečných letech 1921-25 byl zaznamenán velký stavební ruch. Bylo postaveno 61 nových domů včetně 1 přestavby, zejména Na Zelničkách a Pod Padělkou. V roce 1921 poznamenalo zemědělskou výrobu i výkyvy počasí - velká sucha a vichřice s bouřemi.

Výrazně se změnila ekonomická situace i zemědělců - růst cen zemědělských produktů.

KLUB PŘÁTEL HISTORIE

Radoslava Bureš Obadalová

Neměli by být zapomenuti

Osobností, na které bychom neměli zapomenout je celá řada. Postupně Vám je chci ve zpravodaji připomenout. Pro toto číslo zpravodaje jsem vybrala pana děkana p. Františka Martínka a pana učitele Karla Bergera. Oba žili v Kobylí ve stejné éře a ve své době byli aktivními hýbateli veřejného života naší dědiny.

Pan děkan p. František Martínek 6. 11. 1880–6. 6. 1956

Na kobylského faráře, děkana hodonínské a konsistorního radu, P. Františka Martínka si dobře pamatují či pamatovali nejméně dvě generace kobylských rodáků, které vyučoval náboženství ve škole, které bylo v době jeho působení ještě jako povinný předmět. Samozřejmě na něho rádi vzpomínají především věřící kobylské ale i vrbecké farnosti. Ti škodolibější žáci budou jistě připomínat jeho

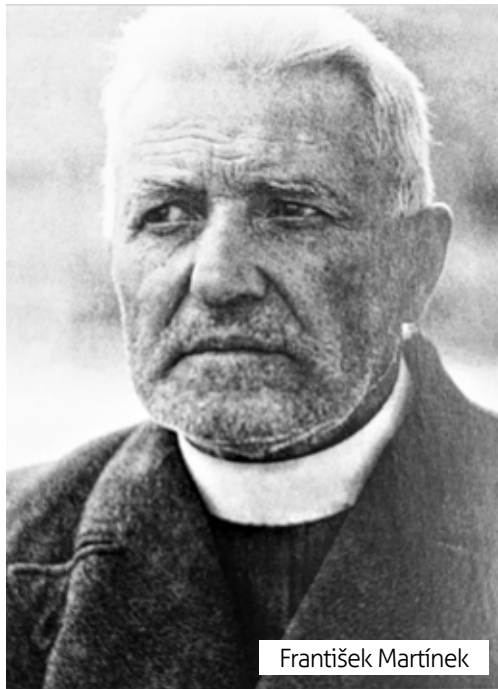

slabosti. Když mu v náboženství podstrčili nějakou knihu, dal třídit čist na pokračování kapitoly z katechismu a on sám si také zaujatě četl a třída si dělala, co chtěla. Jiní občané si zase budou dobře pamatovat, jak se někdy vracel z partičky karet, kde ve společnosti spoluhráčů ochutnali dobrou míru kobylského červeného. Pamětníků "pana děkana" bude tedy požehnaně, poněvadž byl nejdéle působícím knězem v kobylské farnosti.

Narodil se v Moravských Pavlovicích v okrese Nové Město na Moravě dne 6. listopadu 1880 v rolnické rodině, v níž vypomáhal při práci se svou sestrou a dvěma bratry. Na kněze byl vysvěcen 26. července 1904 a hned po vysvěcení přišel do Kobylí, kde jako kooperátor působil 3 roky do roku 1907, kdy odešel ve stejnou funkci do Mutěnic.

Tam byl po 4 léta do roku 1911, pak jeden měsíc v Hovorenech, odkud byl jako kooperátor ustanoven v Hodoníně, kde působil až do roku 1918. Dne 1. 3. 1918 byl inektován za faráře do Kobylí, kde působil 38 let až do roku 1956. V době jeho nástupu do Kobylí až do roku 1936 byla ke Kobylí přifařena i Vrbice, třebaže měla svůj kostel posvěcen už 11. října 1920 biskupem Norbertem Kleinem. Samostatná duchovní správa ve Vrbici byla zřízena až dnem 1. ledna 1936 a farář kobylský byl ustanoven administrátorem. Dne 16. května 1939 byl d.p. P. František Martínek jmenován děkanem hodonínským. V roce 1952 požádal ThDr. Karla Skoupého, brněnského biskupa o zproštění děkanského úřadu ze zdravotních důvodů. Začátky jeho působení v Kobylí v době končící války byly plné obtíží, ale postupně se situace ve stravování přece jen zlepšovala. I když pocházel z vysočiny, sžil se s naším krajem tak, že dobře rozuměl nejen hospodářství, které k faře patřilo, ale i ve vinařství byl uznávaným znalcem. Volné chvíle trávil oděn modrou zástěrou s laclm u vinných keřů ve farské zahradě nebo ve včelíně při ošetřování včelíček. A nejen při ošetřování včelína chodil se zapálenou dýmkou s dlouhou trýskou, ale i při odpočinku na lavičce v zahradě. Takový byl ve chvílích odpočinku, ale že se dovedl také pořádně rozčítit a pokárat ministranty v sakristii, bylo o něm známo. Za působení tohoto kněze v Kobylí mu téměř po celou dobu vypomáhal kaplan, kterých se v kobylské farnosti vystřídala celá desítka. Mimo tyto spolupratry byl jeho dlouhodobým přítelem, řídicí učitel a varhaník pan Antonín Procházka, na něhož také mnoho kobylských občanů rádo vzpomíná a výprasky od něho už jen s humorem.

Pan děkan projevoval také hluboký zájem o život v obci, zajímal se o sociální a hospodářské problémy. Občas zavítal do některé živnostenské provozovny a ptal se na její prosperitu. S vděčností na tohoto kněze pamatuje i kobylská jednota Orla. Jen s jeho finanční pomocí totiž

František Martínek

mohla být včas a zdárně dokončena budova Katolického domu - orlovní, která byla slavnostně otevřena 8. září 1935. Jednou z povinností faráře bylo provádět zápisy do farní kroniky. I této úlohy se dobře zhostil a výstižně zapisoval události hlavně ve své farnosti, ale i v obci a ve státě, včetně výkyvů počasí, úrody a hospodářských a politických změn.

Co všechno bylo ve farnosti vybudováno za působení tohoto kněze, nelze jen tak lehce vypsat. Např. byly pořízeny různé obřadní potřeby a roucha, upraven Boží hrob a mariánský oltář, různými dárci věnovány tři páry barevných oken, dvě velké dřevěné uzavřené zpovědnice a mnoho dalších drobných i velmi cenných předmětů bohoslužebných či ozdobných. Rovněž bylo provedeno mnoho oprav kostela i farní budovy. Na samém konci jeho života byla

provedena největší oprava kostela. V listopadu 1954 byl kostel stažen šesti ocelovými táhly a spáry v klenbě zalitý betonovou kaší - klenba nově zomítána. Rok nato byl kostel vymalován a v roce 1956 opraven krov a zavěšena nová krytina na věži i na kostele. V době, kdy probíhaly práce s pokrýváním střechy, d.p. František Martínek zemřel dne 6. června 1956 a za velké účasti věřících a kněží byl pochován do zděné hrobky na kobylském hřbitově dne 8. 6. 1956

Mnozí z kobylských občanů měli k tomuto knězi jistě určité výhrady a výtky. Nutno ovšem chápat, že kněz je také jenom člověk s chybami a my bychom ho rádi viděli jako světce. Pan farář František Martínek byl pro kobylské farníky duchovním správcem a farářem, který své ovečky povzbuzoval, v nouzi podporoval a vedl na cestě k Bohu. Dovedně dokázal vyzývat nepravdivé návštěvníky bohoslužeb k častější účasti. U chudobných dětí netrval na přísném dodržování půstu, protože se postí tím, že se nejedí ani jeden den v roce. U těch bohatších říkal, že půst je nutný ze zdravotních důvodů, aby se nepřejídali. S rostoucím věkem nabýval velké vážnosti u lidí a také jeho promluvy - kázání měla velkou hodnotu slohovou i obsahovou a pro věřící byly srozumitelné. Pro Kobylí se stal významnou osobností a pro své současníky nezapomenutelným "panem děkanem".

Vzpomínky d.p. Františka Martíňka na svůj nástup ve farnosti Kobylí i na konec 2. sv. války:

Začátek pro válečné poměry (První světová válka), byl dost krušný - první dny nemohli jsme najít nikoho, kdo by nám prodával mléko, alespoň jeden litr denně. Žili jsme z přidělu mouky státní. Jinak nedalo se ničeho koupiti, ježto všechno se prodávalo cizím lidem za enormní "keřské" ceny. Jezdila moje sestra pro mouku, vejce, omastek a jiné věci domů k rodičům dráhou přes sto kilometrů daleko -

ještě mnozí se chlubil, že mi nabízeli pomoc a že jsem ji nepřijal. Nebylo naděje na lepší život ani po žních, ježto z podzimního obilí bylo zaseto jen jeden a půl míry žita, a to bylo špatné. Že jsem zjara mohl zaseti trochu ječmene a nasázeti si bramborů, o to zásluhu měl pan Josef Boro-
vička, t.č. starosto Kobylí. Podporu všestrannou našel jsem u rodiny pana Tomáše Čačíka. Žeň však byla opět zabavena. Ale 28. října 1918 za všeobecného nadšení prohlášena naše samostatnost. Dne 5. listopadu byly konány děkonné bohoslužby za účasti celé farnosti, takže lidé nemohli se ani z polovice v kostele směstnati. Celý den byl slaven klidem jako zasvěcený svátek.

Rok 1945 začal nadějí, že naši ochránci - protektorové (rozuměj němečtí okupanti) se budou od nás brzo poroučet, poněvadž západní armády postupovaly k Německu a Rudá armáda ruská se blížila k Vídni. V dubnu byly již boje ne-daleko - u Lanžhota, a ruská letadla denně bombardovala ústup německé armády na silnicích i v obcích. Dne 14. dubna o 10. hodině bombardovala ruská letadla Bořetice, bylo vidět mnoho požárů. Šel jsem se podívat, zda není v Bořeti-cích potřebí duchovní pomoci, šel sem polem a byl jednou odstřelován z letadla. Šťastně jsem do Bořetic došel a asi za hodinu jsem se vracel domů podél Trkmanky. Sotva jsem přišel do Kobylí, už se Rusové blížili ke Kobylí, bylo hodně střelby, ač německé vojsko už Kobylí opustilo a stáhlo se k Brumovicím a do lesů směrem k Morkůvkám. Šel jsem dě-dinou do fary už mezi předními ruskými hlídkami, nic se mně nestalo, jen "časy" - hodinky - to odnesly (pošly). Na faře už bylo po prohlídce a ruský důstojník, který ji konal, choval se velmi slušně a pravil, že má ženu "báťuškovu" dceru a děti pokřtěné. Hlavní proud vojska přibyl teprve v noci a úplně zaplavil dědinu. Poznali jsme, co jest vojna. Rusové ke všemu měli omluvu: To vojna. První starost byla vylámat vinné skle-py a sháněti "žinky". Všechno by jim lidé dělali a odpustili, jen to znásilňování dětí teprve vyšlých ze školy a i starých babiček jim měli za zlé. Sami lepší lidé z nich povídali, že pravého Rusa, když to slyší, bolí srdce.

(zdroj: Augustin Havlín, Kobylí dědina)

Karel Berger 28. 1. 1902 – 16. 6. 1945

Narodil se v Praze. Absolvoval učitelský ústav - 1. a 2. ročník soukromě, a 3. a 4. ročník ve Sv. Jáně pod Skalkou, kde také složil zkoušku dospělosti. Zkoušku učitelské působnosti složil v roce 1926 v Brně. Působil jako učitel v Týnci na Hodonínsku, v Poštorné, ve Velkých Pavlovicích a na Vrbici. V Kobylí byl ustanoven v roce 1928 a působil zde až do svého zatčení gestapem 5. srpna 1941. Vězněn byl až do 22. dubna 1942. Od 1. 10. 1942 byl penziono-ván.

Byl dobrým a nadaným učitelem. Šel vždy nekompro-misně za poznanou pravdou. Všechny své síly věnoval dobrou svěřených žáků, dobrou dospívající mládeže a dobrou celé vesnice. Založil v Kobylí skautský oddíl a měl zásluhu i na rozvoji sportu. Jeho charakterem neotřásl ani utrpení v nacistických žalářích. Toužebně očekával a podle svých sil připravoval příchod "svobody". Dočkal se jí. Třebaže

v těžkém utrpení, přece až do posledního dechu plánoval novou práci pro lepší zítřky v osvobozené vlasti.

Při příchodu Rudé armády do obce v sobotu 14. dubna 1945 navečer vedl učitel Karel Berger jednotku Rudé armády do dvora „Ostrůvek“. Tou dobou drželi dvůr ještě Němci. Došlo k boji a při něm byli učitel Karel Berger ra-něn. Rudá armáda postoupila dále k Brumovicím, a tak se stalo, že raněný K. Berger zůstal bez ošetření až do pon-dělka do rána, kdy byl ošetřen příslušníky Rudé armády a převezen do bytu řídicího učitele v.v. Antonína Procház-ky. Civilní lékařská služba v Kobylí nefungovala. Místní lékař MUDr. Emil Hloušek se skrýval ve sklepě u Petrlů č. p. 163. Byl hledán řídicím učitelem Antonínem Přine-sdomem, který přišel i do tohoto sklepa. Na dotaz po lé-kaři se mu přihlásil medik Zdeněk Procházka, pan doktor Hloušek se neukázal. Učitel Karel Berger byl přenesen do svého bytu ve škole a odpoledne převezen do vojenské-ho lazaretu do Čejkovic. Odtud byl převezen do vojenské nemocnice do Senice, odtud se ho podařilo převést do Úrazové nemocnice v Brně teprve 27. května 1945. Tam dne 16. června 1945 po těžkém utrpení zranění podlehl ve věku 43 let. Pohřben byl na Ústředním hřbitově v Brně 20. června 1945.

(Zdroj- Školní kronika, doc. PhDr. Oldřich Franc)

Poznáváme Kobylí

Napsal v roce 1940 pan učitel Karel Berger. Stať byla otištěna ve Slováckém kraji roku 1940 Poznáváme Kobylí.

V našem okrese, celkem chudém na přírodní krásy, je okolí Kobylí poměrně bohaté pěknými přírodními partie-mi. Chceš-li poznat několik milých míst, rádi tě provede-me.

Od klubovny „Junáků“ ve staré škole, více než stoleté budově (1836), zajdeme ke kostelu sv. Jiří (1269), jehož věkem nakloněná věž stojí mimo vlastní budovu a tvoří vstupní bránu na hřbitov. Kolem fary téhož stáří (nejstarší v okolí), přijdeme ke „Skalce“, kde se osvěžíme douškem pramenité vody, nejlepší v Kobylí. Pak kolem pískovcové-ho lomu vzhůru ke „Studýnkám“, jejichž bohatě zvlněný terén s hájkem topolů a dvěma miniaturními rybníčky, plný dočasných tůňek, je eldorádem dětí a koz. Zde pa-nuje ideální svoboda. Děti prolézají ve stínu vyhrabanými doupaty, pálí suchou trávu nebo „kopou balón“ na hřišti, školní mládeží zde opraveném. Nemají námitek, baví-li se jejich svěřenci (kozy) také po svém. Ty ožerou svědomitě cokoliv se odváží důvěřivá ruka na hřišti nasadit. Terén je vlivem četných zřidel ve stálém pohybu – „teče“. Máš-li rád kvítí, dost ho tu najdeš a jsi-li bos, jehlice trnitá sama tě upozorní na svůj růžový puvab.

Přes Kobylí vrch přijdeme k roklině „Vajky“. Pod nohama nás čvachtá „mokřina“ napájená dvěma studánkami. Z ní se na nás z jara usmívají zlaté mističky blatouchů. Zpra-va strmý hlinitý břeh, levý svah prorván několika příčnými stržemi a akátovým porostem. Dnem se vine potůček tratí-cí se chvílemi v trávě a přesličce. Romantik může zde pro-žít někdy v červnu „opojnou noc tropů“, jejíž kouzlo zvýší místní „moskyti“ svou písní z bažin. Ze dna směřuje diago-nála vyvráceného topolu až na strmou stěnu. Pokusíš-li se

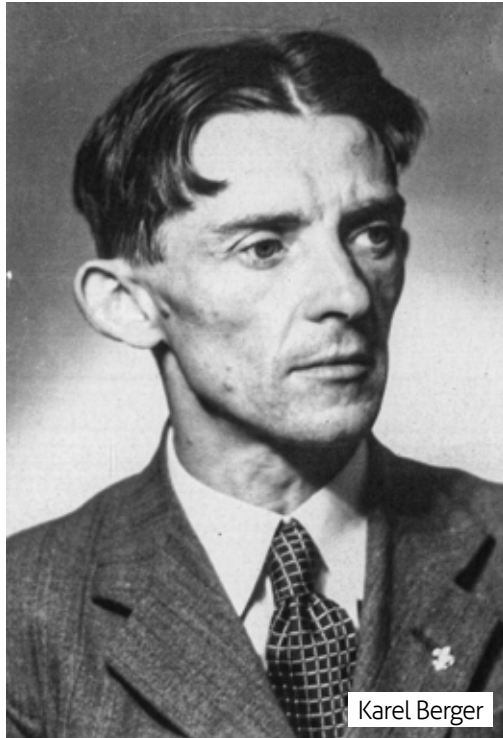
po něm vylézt nahoru a podaří-li se ti sletět do močálu pod ním, stane se ti „Vajka“ nezapomenutelnou.

A nyní podle elektrického vedení k „Velkému vrchu“. Z této strany vypadá nenápadně. Tím mileji budeš překvapen, vnikneš-li do jeho klína. Asi 100 metrů předním, si nabereme vody do kotlíku a jsme „doma“. Celý útvar je asi 300 metrů dlouhý masiv slepence a málo kvalitního pískovce. Najdeš tu vše: saharu i s oázami, stepi džungli. Cestou rozbitým terénem s trychtýři, koryty, kopečky, a náspy, oživenými tu a tam keříky jívny a topolu, můžeme obdivovat bohatou skalní květenou. Pak se terén láme, můžeme vystoupit vpravo a jít po hřebenu stěny strmící až 18 metrů nad údolím, níž je pěkný rozhled, nebo sestoupíme do údolí lemovaného zleva pásmem vertikálně hodně členitým, zalesněným akátům, někde i topolem. Zde i v protější kolmé stěně je spousta jeskyň a sklípků, králičích nor a dravčích hnízd. Je zde krásně vždycky – nejkrásněji, když kvetou akáty. Celou duší vdechujeme bílou poezii, kláníme se slunci, květům, hvězdám a svou radost zpíváme „Ohni – kamarádu“.

Než se nám uvaří čaj, vystupme na stěnu Velkého vrchu. Je odtud dobře vidět k Čejči, Terezovu a Brumovicím. Od Kobylí až k těmto obcím se táhlo před stoletím 4 km dlouhé a 2 km široké Kobylské jezero. Horká léta jej vysušila. Dnes se vine jeho dnem jen „Svodnice“ (Kobylský potok – Trkmanka) spolu se silnicí a lokálkou. Do Kobylí se vracíme chodníčkem mezi poli a dále polní cestou. Kdykoliv pohlédneme k Brumovicím, vždycky tam suší prostěradla na dlouhé šňůře. Někdo se nám snažil namluvit, že je to řada stodol s tmavými vraty. Po cestě jsme často "na kině": nad severozápadním obzorem promítá záhadný operátor pro nás stínovou hru z mraků. Asi byste neekli, jak krásný je to film - a zadarmo. A nakonec přírodní snímky. To nám západ slunce vykouzlí iluzi exotických krajín s jezírky tekutého zlata. Cestou můžeme sběhnout vpravo, hlinitou strží hrušek a vystoupit opět nad "Strážky". Je to kousek "Velkého vrchu" v malém. I tam se najdou jeskyňky a je tam dokonce "vchod do podsvětí".

Mezi poli spatříme černé pruhy vinné révy, rostliny "neplechoploďné". Zahradami kolem Hasičky (staré) projdeme uličkou sklepů, kde svorně soudí bodré veselí i neřest a staneme před domem č. 124, kde se v polovině 18. století vyučovalo (obchod u Weiglů). První školy zde byly již v 16. století: bratrská a novokřtěnská. Obě zanikly v protireformaci. Kousek níže stojí nová škola z roku 1910 (nyní muzeum) s velmi vkusnou zahradou vzadu. V této budově bude letos otevřen 1. ročník měšťanské školy.

Sestoupíme do "Suchořádké zmolý". Je to nejromantičtější koutek Kobylí, kde v lesíku akátů a borků řadí kozy a ve strmých stěnách si staví kluci své loupežnické hrady.

Karel Berger

Středem se plazí stružka potůčku. Chodník vede na českou silnici. Vrátime se po ní zpět do obce. Proti "Katolickému domu" (orlovna) je tržiště s prastarou lípou, pod níž je vždy dosti dětského halasu. Večer tam mladíci hrají odbíjenou, jež má již četné zájemce. V nedaleké staré poště (tam stojí Enapo) žila místní folkloristka paní Augusta Šebestová, autorka „Lidských dokumentů“ a vzdělavatelka lidu. Pocházela z rodiny Bezděků, známých průkopníků pokroku v obci. Ze starých početných rodů nutno uvést jména Blahů, Sedláčků, Nováků, Otáhalů, Vykydalů, Žalkovských, Mikuliců aj.

Kolem sokolovny, nové pošty a mlýna přijdeme k "Mikulášku", kaplička z doby Marie Terezie. Vystoupíme na Lácary, odkud vynikne pěkná poloha Kobylí, ležícího na severozápadním svahu Kobylího vrchu. Sklon působí, že možno od-

tud poznat téměř každé stavení. Obec se šíří k Čejči podél silnice přímou řadou chaloupek. Odtud činí dojem hraček. K Bořeticím roste dědina v celé šíři od Trkmanky k silnici. V těchto místech byla kdysi víska Plumlůvky, jež splýnula časem úplně s Kobylím. Směrem k Bořeticím u „Žlábka“, kde se silnice sblíží s tratí, je hřiště VSK Kobylí. Zde se hraje (někdy jen kope) fotbal za obdivu četných tu a tam velmi temperamentních ctitelů sportu. (Sami sportovci mají toho času pověst hráčů ukázněných.)

Projdeme se lesem. Přes "Vlčáky", naleziště mamutích kostí, do Seče, na Brumovicko, Hrádek, z Ochozů do Panského lesa k Němčické bůdě, odkud je vidět na Němčičky s obludným ještěřím hřbetem Pavlovských vrchů v pozadí. Chvilku si můžeme odpočinout na lavičce, než se vydáme ke Korouhvičce s obrazem sv. Huberta na vrcholu. Lesním průsekem znovu spatříme Kobylí jako na dlani. V zimě se z Korouhvičky dobře sáňkuje. Četné svahy sjíždějí za zasněžených zim i lyžaři, jichž v obci poslední dobou přibývá. Kluci se svěřují se zdravým optimismem i dýchám od sudů, připevněným provázky a holdují bílému sportu.

Seběhneme po stání do údolí Výnosu, naleziště hrobu z doby lužické. Na pravěké nálezy se přijde občas při kopání sklepů, vinogradů apod. Nejedna popelnice, kamený mlat, bronzová jehlice aj. byly takto získány.

Kobylský les selský i panský se návštěvníkům odvděčí. Zbrázděný mocnými vlnami údolí a kopců upoutá oko střídáním mýtin, podrostů, hájků jasanů, habrů, bílých bříz s něžnou zelení a hlavně dubů. Jehličnaté stromy jsou v nepatrné menšině. Sem tam borový háječek, mladé smrčičky, nějaká jedlička, vejmutovka a modřín, jinak samé listy, jež na podzim změní les v melancholickou pohádku. Od jara do jeseně les voní a budí obdiv milovníka přírody bohatou florou. Na jednom místě zde roste velmi vzácný střevíčník. (Sokolník pan Ondřej Pátek vám jej přinese, za boha však neprozradí, kde jej našel.) O vodu je zde nou-

ze. Řídké pramenky mají pach tlení a někdy nádech železa nebo duhový povlak.

Koupání chybí úplně. Hoši se "čachtají" ve Svodnici. Vylézají z ní sice mokří, nikdy však čisti. Jsou břehy i dno skoro výhradně bahnité. Dobré podmínky pro koupaliště by byly pod Studýnkami u Skalky, kde by mohla být i přehrada.

V Kobylí je několik spolků. Hospodářským zájmům slouží Vinařská besídka, Vodní družstvo, Reiffeisenka a Občanská záložna, bezpečnosti obce Sbor dobrovolných hasičů, sportu Všesportovní klub Kobylí, tělesné kultury Sokol a Orel, v níž oba pěstují též činnost dramatickou ve vlastních budovách. Sokol mimo to má své kino "Zora". Odíl junáků a skautek provádí junáckou výchovu mládeže (tělesná výchova, drama, hudba, zpěv). Knihovny obecní i školní jsou vybaveny hodnotnými spisy a hojně užívány.

Kroj, zejména dívčí, je malebný. Nářečím patří Kobylí ke Slovácku. Z lidových slavností se zachovaly hody, svatojirské a martinské. K méně vkusným zvykům patří prodávání koláče na Štěpána a chodění "podkúvačů" o fašanku a svatbách. Zpěvu a amatérské hudbě se věnují poněkud mladíci, starší zpívají zpravidla až když jsou "noty" (víno). Mládež, již život zavolal do světa, přináší při návratu do rodné obce svěží myšlenky a podporuje tak prakticky vzestup kulturní úrovně Kobylí.

(Zdroj – *Toulky kobylskou minulostí* – doc. PhDr. Oldřich Franc)

V dnešní kovidové době, kdy se můžeme pohybovat pouze po katastru obce, by určitě stálo za to, vydat se po stopách kudy kráčel pan učitel Berger a srovnávat, co se za těch 70. let změnilo.

Korona doba – čas na historii

O Kobylském jezeře

Naše obec Kobylí existovala již ve 13. století. První zmínku máme z roku 1251 (1255), kdy byla v majetku pana Bočka z Obřan. V tomto roce jsou zmiňovány i kobylské vinice. Roku 1261 je připomínána existence kostela, roku 1265 fara. Dědina se rozkládá na severozápadním svahu Kupy – Kobylího vrchu (n. v. 334 m). Dalším významným bodem je Kobylská skála – Velký vrch (n. v. 264 m), Panský les (Korouhvička – n. v. 315 m), Kobylí – obec – kostel sv. Jiří (n. v. 231 m).

V údobí od vzniku obce proběhlo dalšími staletími mnoho změn. Měnili se majitelé území, krajina, přírodní poměry. Docházelo k četným nepřátelským útokům v honbě za ziskem. Nejdříve to byli Kumáni – divoké asijské hordy, Uhři, Kuruci, také Švédí, Turci, Tataři a další. Vesnice byly mnohdy vydrancovány, vypáleny, řada obyvatel povražděna nebo odvečena ze svých domovů. Vyskytoval se často hladomor, morová epidemie, tyfus a další choroby. Zaniklo mnoho osad. Od r. 1526 se České království stává na 392 let součástí habsburské říše, od r. 1867 došlo k vyhlášení Rakouska-Uherska až po události 1. světové války.

První samostatná mapa Moravy vznikla r. 1569. Byla zhotovena Pavlem Fabriciem (matematik, lékař) – je zde uvedeno i Kobylí. R. 1627 byla vydána Mapa Moravy J. A. Komenského, kde je uváděno Kobylí a Kobylské jezero. Toto jezero je považováno za pozůstatek Sarmatského (třetihorního) moře. Existenci

jezera dokládají také mapy pozdějších dob. První zmínka o Kobylském jezeře je již z r. 1464. Podle údajů bylo 4 km dlouhé a 2 km široké. Plocha jezera byla udávána na asi 1000 ha, hloubka až 10 m. Toto jezero souviselo i s je-

Komenského mapa 1627

Vischerova mapa 1692

zerem čejčským a četnými rybníky. Čejčské jezero bylo plochou menší asi 650 – 770 ha. Kobylské a Čejčské jezero bylo řazeno mezi největší rybníky moravské. Jezera přinášela obyvatelům Kobylí, Čejče a širšímu okolí obživu a rozkvět. Jejich voda léčila svaly i klouby. Jezera byla poloslaná. Je zde uváděna celá řada rybníků od Čejče ke Krumvíři, od Kobylského jezera až k Trkmanci. Jezero bylo napájeno různými přítoky. Na přelomu 15. a 16. století vznikla rozsáhlá rybníční soustava Kobylsko-Pavlovická, součástí bylo i Bořetické jezero.

Nedaleko Kobylí, směrem k Bořeticím, stávala ves Plumlůvky. Často bývala zpusťována, později splynula s Kobylím. R. 1637, pro velmi suché počasí, jezero začalo vysychat. Zdeněk Žampach z Potštejna v domnění velkého výlovu dal Kobylské jezero vypustit. Voda prý vytékala plných sedm týdnů. Rybolov se však nevydařil, ryby uvízly v bahně a zahynuly. Obyvatelé leklé ryby zakopávali z obavy před morem. Jezero zůstalo po řadu let takřka bez vody, stalo se pastviskem.

Dle záznamů v r. 1642 byl pro pojmenování naší obce používán název Horní Kobylí nad Jezerem. Pořízena obecní pečeť – ve znaku měla rybu probodenou třemi šípy s nápisem, nahoře dva trsy hroznů. Přihodilo se nevídané. Za 10 let r. 1650 bylo jezero opět zavodněno (nastalo mokré léto). V r. 1675 vznikla další, menší obecní pečeť s nápisem Diedina Horní Kobylí nad Jezerem 1675. (Obě pečeti se ztratily na Národopisné výstavě v Praze r. 1895, kam byly zapůjčeny.)

O kobylském potoku Trkmance (později uváděn lidový název Svodnice) n. v. 174 m se udává, že protékal podle Kobylských pahorků od východu k západu, byl posilován přítoky ze Ždánického rybníku, boledického panství a od Čejče. Trkmanka pramení severozápadně od obce Ždánice v Dambořické vrchovině v n. v. 320 m. Teče směrem ke Ždánicím a postupně přibírá další přítoky. Vstupuje do Mutěnické pahorkatiny, dále pak do širší Čejčské kotliny pod Krumvířem. Od Čejče přibírá z levé strany Čejčský potok. V této oblasti soutoku se v minulosti nacházelo (vznikalo) Kobylské jezero. Nedaleko proti proudu Čejčského potoka také Čejčské jezero. Od r. 1671 pak dochází opět ke změně majitelů obcí i s rybníky a spolu s Pavlovicemi patří do hodonínského panství. R. 1692 nacházíme v historických dokladech zmínku o třech jezerech – Kobylí, Bořetice, Čejč a píše se zde o zámku v Kobylí. Zámek v Kobylí, fara a dvůr s velkým jezerem je uváděn i v popisu hodonínského panství v r. 1793. Panský dvůr v Kobylí vlastnil 450 měřic, pivovar, palírnu, kovárnu, preshaus (lidově presúz) a sklep, hostinec, chmelnici, včelín, vinohrady, Kobylské jezero, pod jezerem rybárnu, vodní mlýn, cihelnu, vápenici, panské lesy a svobodný jezuitský dvůr.

Christoph von Passy, působící v Olomouci, pokládal r. 1797 Kobylské jezero za největší v zemi. R. 1808 pořídil mapu Moravy. Do rybníční soustavy byly začleněny i rybníky Němčické, Bořetické a Pavlovské. Jezero zasahovalo také až k vesnici Krumvíř. V jezeře se lovalo v létě i v zimě. Výnos jezera činil ročně nejméně 1000 zlatých. Majitelé jimi také platili své dluhy. V jezeře se dařilo různým druhům ryb. Byli to kapři, štiky, líni, karasi, bělice, také sumci a candáti. Již v r. 1609 jsou zde zmiňovány tři rybárny

(fišhauzy). Fišúz – rybárna - sloužil pro schránění vazeb a rybářského nářadí. Za fišúzem stával vždy haltýř (drobná stavba vybudovaná nad potokem). Byl používán ke chlazení potravin. Ty se ukládaly v hliněných či kamenných nádobách přímo do vody, nebo se skládaly i věšely do stínu. Živé ryby se postupně spotřebovávaly. Kolem jezera rostly vrby a další stromy. Za zničení vrb panoval přísný postih. Břežky byly porostlé sítím a palachem. Jezero bylo v 17. století považováno za bezedné. Z dostupných zdrojů uváděna rybárna v Kobylí na č. p. 7 Lanžhotští, Papežovi (Fišúz, Sokolská ul.). Další rybárna uváděna nedaleko Ostrůvku č. p. 9 Trávníčkovi, Otáhalovi (Pod Padělkou). Stával zde také dělnický domek obydlený panskými šafáři a dělníky. V 18. století měla fišúze (fišhauzy) pronajata rodina Otáhalova. Uzené ryby prodávala podivínským Židům. Hajní a myslivci majetek pánů neuhlídali. Pytláci se dovedli obratně skrývat pod vodou jako potápky, ovazovali se šachorem a trávou. Za tmy v noci na ně čekávali „Lišňáci“ v hluboké cestě vedoucí k lesu (protější strana obce), má podle nich název Kuřenčářská – Kuřatnická. Obchodovalo se s vodním ptactvem, vodní drůbeží. Kuřenčáři vykupovali i kuřata, vejce, kůzlata, holoubata apod.

K hodonskému panství patřila obec Bořetice. Poněvadž vinohrady ležely za vodou v Kraví hoře (připomínají se v r. 1373) až po les a byly zde zbudovány vinné sklepy, z vesnice jezdívali pro víno po lodkách. Případně byli nuceni obházet jezero až po kamenné hrázi. Rozsáhlá vodní plocha umožňovala vznik vodních mlýnů. Vody Kobylského jezera hnaly tři mlýny. Vodní mlýn v Kobylí stával na Zelničkách při staré Svodnici. Je uváděn již v r. 1538. „Mlýn držel jakýsi Pavel.“ Mlýn byl několikrát prodán. Dále je zmiňován v r. 1609, r. 1691 je jmenován jako Panský. R. 1715 se mlynářem stal Tomáš (příjmení není známo). R. 1814 přišel na mlýn Jan Šimčík, posledním držitelem v r. 1829 je Václav Hauzner. Mlýn stával (katastrální mapa z r. 1826) v místech zahrad domů č. p. 538, 539 (Salay, Lovečková) na Zelničkách.

Od 15. do 18. století byla jezera silně zanášena jemným bahenním kalem. Proto v 19. století bylo započato s vysoušením. Způsobil to i hlad po nové půdě. Zánik Kobylského jezera lze datovat kolem roku 1835. Čejčské jezero zaniklo snad o něco dříve, patrně v letech 1823–24. Na vyvýšeném místě v jezeře – ostrůvku byl v r. 1836 postaven most určený pro spojení s Brumovicemi. Na jaře roku 1835 byly započaty odvodňovací práce. Byl povolán vrchní inženýr Sommer s pomocníky. Najímali pracovníky na výkop odvodňovacího koryta „Svodnice“ k Trkmanskému potoku k odvodnění jezera. Tak byla získávána další úrodná pole pro císařské panství k pěstování cukrovky. Voda odtékala velmi dlouho, ještě v dalším roce. K devastaci okolního slaniska však nedošlo. V r. 1843 zde bylo 16 druhů slanomilných rostlin. Byla zrušena stará Svodnice, zrušen Mlýnský potok vedoucí k mlýnskému náhonu a také vodní mlýn. Jedná se o pozemky od brumovských Kratin k Multě, Jochy, Zelničky, Fišúz, Přední pastviska. Na vypuštěné ploše vznikaly velké jámy a rozsedliny. Pavlovický správce rozdělával „jezero“ okolním dědinám zadarmo, aby je upravovaly a na ně sázely a sely. Byl z toho dobrý užitek – veliká úroda (např. na dně jezera vyrůstaly velké hlávky zelí). Zato mu pomáhali pracovníci vysazovat

hustý vrbový porost a rákos, aby se zde usazovalo ptactvo a zvěř. Jarní vody však všechno zaplavovaly. Proto hlavní tok museli robotníci hlouběji vyházovat.

Kolem roku 1838 byl vybudován dvůr Ludwigshof – později zvaný Ostrůvek – na místě dřívějších stodol na bývalém ostrůvku v jezeře. Bývalo zde uskladňováno seno z jezerních břehů. Dvůr pak patřil k Pavlovickému velkostatku, obhospodařoval 722 ha půdy – z toho louky, pastviny, čtvrt jezera a 124 ha lesa. Ve dvoře chovali dobytek. Uváděn chov 1100 ovcí. R. 1835 byla u Fišůzu (dodnes nazývaná část obce) založena cihelna, na pokračí obce je připomínána také kaplička Sv. Mikuláše. Pokud stával vodní mlýn, bývala před Předními Vigrunty hráz, aby voda odtékala stranou. Byly stavěny potřebné mosty – most na místě dnešní pošty, most u Mikulášku (pro projíždění k lesu a vinohradům). Byla zde i velká kamenná studna o průměru 2 m zvaná Švink. Při zrušení jezera byla dnešní Svodnice vybudována jako hlavní tok v n. v. 174 m. Protéká dále Bořeticemi, Velkými Pavlovicemi k Podivínu,

zaniklo. Jezero s rybami, vodními ptáky a vzácnou květinou vystřídala uniformní pole.

Jezero – bylo tu – není tu. Voda – voda!

Co nám po něm zbylo? Vrba za Fišůzem, na mezích a podél polních cest roste dosud rákos, na vlhčích místech nalezneme orobinec (doutníky).

Co je chvályhodné? V posledních letech byly na území bývalého jezera u Ostrůvku naší Obcí Kobylí zbudované mokřady. Takto se vracejí vzácné rostliny a živočichové. Jak to bude dál? Bude tu někdy aspoň malé j...?

Zpracováno dle historických pramenů a literatury (údaje ze zdrojů někdy nejednotné)

Použity výrazy – citace:

Vlastivěda moravská, Hustopečsko – Ladislav Hosák

Okresní archiv Břeclav – sídlo Mikulov

Pamětní knihy Kobylí

Dějiny Kobylí – Oldřich Franc

Do třetího a čtvrtého pokolení – Jan Herben

Historii dvora Ostrůvek až do zřízení státního statku se zabýval a také podrobně sepsal Karel Otáhal z č. p. 620 – v letech 1942 – 1958 tajemník a matrikář naší obce

Fotografie z Muzea Kobylí

V depozitáři muzea uložen hliněný hrnek, pravděpodobně z bývalé rybárny – dar Stanislava Trávníčka

Vážení čtenáři, můžete také přispět vzpomínkami vašich předků? Dejte nám vědět. Existovala prý i píseň o Kobylském jezeře... Vítáme také staré fotografie.

*Klub přátel historie
Milena Škrobáková*

Pramice

Když vzpomínám na své dětství prožité v Kobylí, vybavuje se mi také období kolem mého 10. roku (1968), kdy jsem s tatínkem, Miroslavem Sedláčkem, objevovala „poklady“ na půdě domu č. p.91. Původně byl tento dům součástí velkého hospodářství mého dědečka Petra Sedláčka, který byl od roku 1929 dlouholetým starostou Kobylí. Na půdě bylo uskladněno seno a sláma a také spousta rozličných předmětů. Hned na kraji byl poskládan velký malovaný dřevěný oltář, který se každoročně stavěl u vrat domu na svátek Božího Těla, následovala spousta starého zemědělského a vinařského nářadí a úplně na konci ležela na seně zcela zapomenutá loď. V údivu jsem se ptala, kde se tady vzala loď? Tatínek mi řekl, že loď patřila rodině mého dědečka Petra Sedláčka (nar. 1881) a pochází ještě z doby, kdy v Kobylí bylo velké slané jezero. Větší detaily o lodi si z dětství nepamatuji.

Po této epizodě zůstala loď opět v zapomnění. Znovu ožila až v době, kdy se pan učitel Petrák zajímal o historické předměty v obci a oslovil také tatínka. Na jeho přání rodiče věnovali loď lednickému zámeckému muzeu, se kterým pan učitel Petrák úzce spolupracoval. Tatínek již nežije, tak přesné datování darování muzeu nevím, ale v muzeu na zámku Lednice (vchod byl mezi zámeckou kaplí a hlavním vchodem) byla loď ještě v 80. letech 20.

Dvůr Ostrůvek.

kde ústí po 48 km dlouhém toku do řeky Dyje.

Později r. 1900 a pak v 50. letech 20. století – bývalé jezero dává o sobě vědět. Jeho plocha je částečně zaplavována a stává se bažinou. Zarůstá rákosinou a místy se objevují slanomilné rostliny. Mokřad jako dříve osídlili vodní ptáci – kachny, husy, volavky, racci. R. 1965 po mimořádné záplavě zůstala voda stát na velké ploše. Proto bylo koryto Trkmanky i s melioračními kanály značně prohloubeno, voda odvedena a Kobylské jezero definitivně

století. Můj manžel, Pharm.Dr. Miloš Řehák, si tehdejší návštěvu muzea pamatuje a vzpomíná, že to byla pramice, poškozená od škůdců a některé její části chyběly. U lodi byl popisek, jehož znění si nepamatuje. V současnosti muzeum na zámku v Lednici již není a kde tento exponát skončil, v tuto chvíli nevím.

RNDr. Miroslava Řeháková

Vzpomínka na Fišůz

Vzpomínka mé matky Magdaleny Sedláčkové, rozené Studýnkové, na svou stařenku Magdalenu Tlachovou, rozenou Mikulicovou. Stařenka žila na Fišůzu v č. p. 9. Matka vzpomínala hlavně na to, jak stařenka ještě vařila na otevřeném ohništi, protože kamna neměla. Hrnec nebo kastrol měla postavený na trojfúzku a pod ním byl oheň. Stařenka zemřela pravděpodobně v roce 1918 nebo 1919, matka se narodila v roce 1911. Stařenka Tlachová s manželem Františkem vlastnila větší část Fišůzu, menší část č. p. 6 vlastnil statek (dvůr Ostrůvek). Obývali dvě místnosti, komoru a z té se šlo do sklepa, který existuje dodnes.

Menší část Fišůzu se skládal z jedné nebo dvou menších místností a komory. Statek tam tenkrát ubytovával nádeníky pracující ve dvoře. Ještě po roce 1950 tam bydlel pan Holacký František s manželkou. Holacký byl hlídač ve

dvoře. K tomu Fišůzu patřil ještě sklep, který je nad okresní silnicí, dnes 4. v pořadí od obce. Tento sklep koupil, než byl Fišůz opuštěný, pan Jan Bunč. Dnes ho vlastní paní Jana Ondříková, dcera pana Bunče. Holačtí byli poslední obyvatelé, potom objekt jen pustl a chátral. Jeho poslední zbytky byly odklizeny asi kolem roku 1985 a dnes plochu užívají jako zahradu manželé Otáhalovi č. p. 689.

Po smrti stařenky Tlachové se větší část Fišůzu č. p. 9 dostala do vlastnictví manželů Ludvíka a Ludmily Dufkových. Ludmila byla za svobodna Studýnková, také vnučka stařenky Tlachové a sestra mé matky. Dufkovi někdy po roce 1920 na parcele u silnice postavili nový dům, který dostal č. p. 9. Z původního Fišůzu udělali stáj pro krávy a z druhé místnosti byl chlév pro prasata. Dnes z těchto objektů už nic neexistuje, protože manželé Trávníčkovi všechno koupili, zbourali a postavili nový dům. Z původního Fišůzu se zachoval jen sklep, který Trávníčkovi užívají i nadále.

Magdalena Sedláčková	12. 3. 1911 – 19. 2. 1990
Ludmila Dufková	16. 9. 1901 – 29. 3. 1981
Ludvík Dufek	9. 8. 1899 – 16. 4. 1963

František Sedláček, Kobylí č. p. 510
narozen 28. 7. 1943

O strašidlech

Podělím se o vtipný historický příběh, který se našel v jedné z pozůstalostí. Vyprávěla 80-letá stařenka Veronika Studýnková z Kobylí (1863- 1946) a do svých zápisků ve válečných letech znamenala paní učitelka Borutová (1908-1993), která v Kobylí v té době učila.

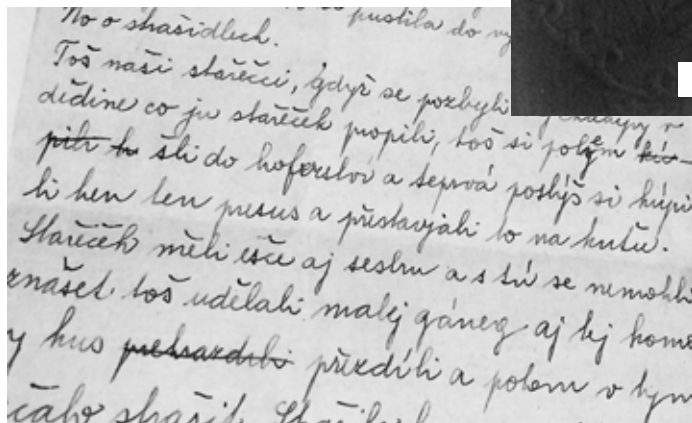
„Toš naši stařečci, když se pozbyli tej chalupy v dědině, co ju strařeček propili, tož si potem šli do hoferství a teprva poslyš si kúpili hen ten presúz a přestavijali ho na kuťu. Stařeček měli eště aj sestru a s tú se nemohli znášet, tož udělali ma-

Paní učitelka Borutová

Veronika Studýnková

lej gáneg aj tej komory kus přezdili a potom v tym začalo strašit. Strašilo barzgdy, nejvēc v zimě, kdy sme chceli it spať. Dycky sme se toho ptali: Co chceš? Co žádáš? Ale ono to enom furt mňančalo. Toš sme to nechali a aj sme si na to zvykli."

Není to krásné a půvabné? Schválně, přízná se někdo, že něčemu nerozumí? Sepsáno to bylo za 2. sv. války a příhoda se mohla stát ještě před dalšími 70 lety.

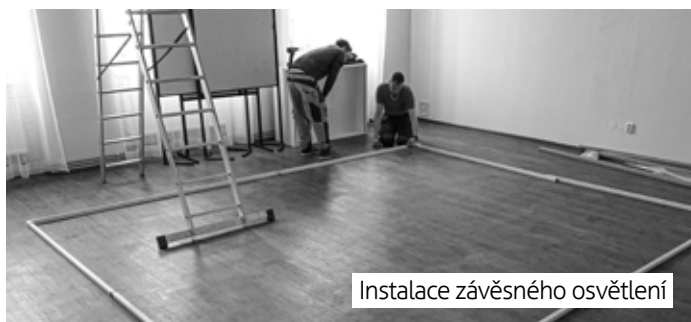
Co se děje v muzeu

Všechno zlé je k něčemu dobré. Tento příměr na dnešní dobu je poněkud zvláštní, ale i přesto pravdivý. Když je muzeum zavřeno a jeho otevření v nedohlednu, rozhodli jsme se čas využít pro činnosti, které za běžného provozu dělat nejdou. Největší akcí bylo vymalování výstavních místností v přízemí. Některé stěny byly tak křivé, že se musela natáhnout nová omítka. Pak malování a připevnění nového závěsného systému, který usnadní práci při instalaci a zavěšování obrázků, exponátů, fotografií, obrazů a dalších. Také je nové závěsné osvětlení obou výstavních místností. Lze osvětlovat konkrétní díla, či světlem upoutat pozornost na část expozice. V patře je vybudována nová prádelna – expozice praní a praček, zhotovuje se expozice školní třídy, která nám ukáže historickou učebnu se školními exponáty (muzeum je v prostorách staré školy, ale už ničím dřívější využití nepřipomínalo). Připravují se i venkovní expozice – černá kuchyně, kovárna a další.

Stolek - dar Petra Šperla

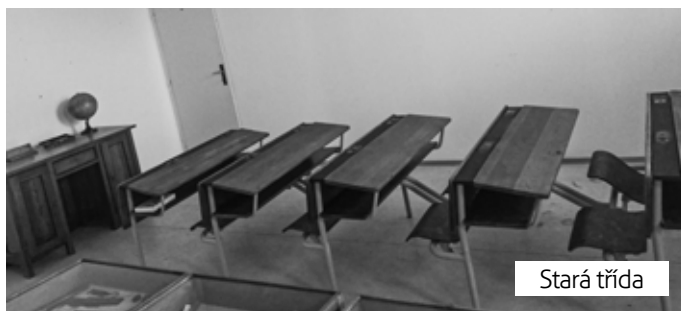
Instalace závěsného osvětlení

Školní pomůcky – dar Viktora Čiháčka

Pračka – dar Milana Otáhal

Stará třída

Prostory KPH také zaznamenaly změnu – byl doplněn nábytek první republiky, vystaveny knihy ze sbírky doc. France, instalovány vlastní či zapůjčené obrazy a fotografie. Vstup do muzea i recepce jsou také vylepšeny a když sejdete do sklepa – přivítá Vás strýček s košťýřem. To jsou věci, které návštěvník uvidí, co však vidět není je nikdy nekončící úklid, soustavné obstarávání a doplňování exponátů, jejich údržba, zapisování, inventury, třídění a archivace. Těšíme se, až prostory muzea znovu ožijí ruchem návštěvníků.

Výstava Miloslav Stingl - cestovatel

Nově vymalované výstavní místnosti, moderní závěsný galerijní systém, uklizeno a navoněno. To si žádá i novou výstavu s vernisáží. No, zatím to vypadá, že to tak hned nebude, ale my už jsme připraveni. Avizovaná výstava cestovatele Miloslava Stingla je už nachystána a jen čeká na své návštěvníky – tedy hned, jak to bude povoleno. Ale máte se na co těšit, nádherné fotografie z cest po celém světě a mnoho dalších předmětů a exponátů, které tuto výstavu doplňují. Pokud by to mělo trvat déle, tak uvolníme alespoň online reportáž. Stojí to za to. Poděkování patří KC Bílina, které tuto výstavu zapůjčilo a velké díky také manželům Voitovým za významnou pomoc při instalaci celé expozice. Tak velké množství zajímavých exponátů z celého světa, bychom vlastními silami aranžovali hodně dlouho a pravděpodobně bychom vše ani nedokázali poskládat tematicky. Ještě teď, kdy píšu tento příspěvek, mám ohromnou radost, že mimořádnou expozici věnovanou Miloslavu Stinglovi můžeme v Muzeu obce Kobyli prezentovat a vy ji snad brzo budete moci zhlédnout.

Radoslava Bureš Obadalová

Vzpomínka na Boženu Zechmeisterovou

Rok 2021 nezačal vůbec dobře. Onemocněla a v Břeclavské nemocnici zemřela jedna z nás – Boženka Zechmeisterová. Ještě před Vánoci byla plna elánu a připravovala nás na to, že v dubnu budeme oslavovat její 80. narozeniny. Pak přišel ten vir a Boženku nám vzal. Odešla dáma s obrovským laskavým srdcem, Tetička z Kobylí s velkým smyslem pro humor, talentem k improvizaci, skládání přání, básniček a scének k mnoha oslavám i jiným příležitostem, milovnice historie a Muzea Kobylí, pamětnice s nekonečnou studnicí životních pravd, mouder, příběhů a života v Kobylí. Velký optimista a náš rádce. Svým působením v Muzeu i v Klubu přátel historie, kde byla od jejích počátků, přinesla mnoho svých nápadů a námětů k činnosti, neustálému zlepšování, zpestřování i dalším aktivitám. Ještě jsme tuto smutnou informaci zcela nepřijali. Boženko, kdo bude skládat veršovaná přání? Kdo nám bude radit, kdo bude vyprávět? Kdo bude strojit figuríny do krojů? Kdo bude zadělávat na koláče? Budeš nám moc chybět! To se nemělo stát. Narozeniny v dubnu oslavíme – vzpomínkou na Tebe. Pozdravuj nahoře Janičku Stankovskou. Měli jsme Tě moc rádi!

Prosba

Pro budování nové expozice v muzeu - "školní třída", sháníme jakékoliv předměty, knihy, pomůcky, vše, co by návštěvníky muzea a této expozice vrátilo do let dávných, minulých, do dětství. Děkujeme.

Poznámka: To se týká i všech starých předmětů, které Vám dosloužily a chystáte se s nimi rozloučit na sběrném dvoře. Někdy tam končí i úplné skvosty, které by ještě mohly dostat druhou šanci pro život, jako exponát v muzeu. Přispívají nám i nemístní návštěvníci muzea, kteří po prohlídce zmíní, že mají doma to a to, a neví co s tím, jen je jim to líto vyhodit. Tak, prosím, zvažte, zda bez rozmyslu vyhodit, nebo darovat do muzea. Děkujeme.

MUDr. Ctibor Bezděk - vzpomínáme

22. února 2021 uplynulo 65 let ode dne úmrtí lékaře, humanisty – zakladatele české etikoterapie, laskavého a milého člověka, ke kterému lidé přicházeli se svými bolestmi. Narodil se 10. března 1872 v Podivíně a byl pokřtěn jako Hugo. Při biřmování přijal jméno Ctibor. Již v sedmi letech osiřel, neboť oba jeho rodiče podlehli tuberkulóze, která v té době nemilosrdně kosila lidské životy.

Výchovy malého Hugona se ujala rodina kobylských Bezděků. Byli to František Serafinus Bezděk s manželkou Annou, rozenou Kovářikovou, tetička Augusta, provdaná Šebestová a tetička Marie, provdaná za Aloise Mrštíka. Lásku a úctu si děd Ctibor uchoval k jeho babičce - stařence - Anně. Její fotografii měl na nočním stolku až do své smrti.

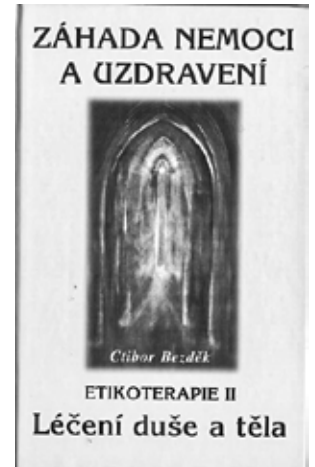
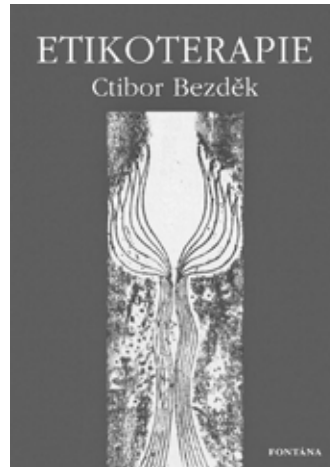
Později ve svých vzpomínkách napsal: "Po smrti otcově zůstal jsem řadu let trvale v Kobylí. Stal jsem se po otci příslušníkem obce Kobylí a zůstal jsem jím po celý další život až do změny domovského práva za lidové demokracie. Léta prožitá v Kobylí zapůsobila na mne tak hluboko, že jsem nikdy nepřestal cítit, že jsem tamějším občanem a svým spoluobčanům z Kobylí jsem vděčen za to, že mně mou příslušnost ponechali bez jakýchkoli námitek, a to i při mém pozdějším velmi složitým způsobu života."

V posledním zpravodaji "KOBYLÍ DĚDINA" jsme vzpomínali na službu děda Ctibora u rakouského válečného námořnictva. K tomuto období bychom rádi uvedli tuto charakteristickou ilustraci:

Po vypuknutí 1. světové války byl povolán k vojenskému námořnictvu jako lékař a důstojník v záloze. V rodinném archivu je uložen dopis, ve kterém bývalý mariňák Ctiboru Bezděkovi děkuje za jeho humanitní přístup k pacientům a ochranu před nelidským velitelem lazaretu. Citováno několik slov z dopisu, který se zachoval: „...S nevšední úctou a vděčností vzpomínáme Vás, pane doktore, z válečné lodi „BELLONY“, kdež jsme prožili za éry surového

Odhalení pamětní desky Augustě Šebestové v Kobylí

despoty Descoviče pravá muka. Byl jste to Vy, vysoce vážený pane doktore, který s námi cítil skutečně jako lékař a těšil nás v těžkých chvílích světového zápasu a přikládal náplasti hojivé na naše rány ve formě „dienstunfähig = služby neschopen“ a několika dnů „dienstfrei“ = mimo službu.“ S projevem bezmezné úcty a oddanosti, vděčný Vám Rudolf Gudrich, v Opavě, dne 24. března 1932.

MUDr. Ctibor Bezděk již začátkem 30. let vycházel z přesvědčení, že nemoc fyzického těla bývá projevem poruch, které nastaly v duševním životě. Jistota, že člověk tvoří jen hmotné tělo, ale i duše a duchovní složka, se stala základem jeho originální léčebné metody. Nazval ji etikoterapií. Etikoterapie - ve své době - vzbudila zájem i prezidenta republiky T. G. Masaryka, což vyjádřil pozváním manželů Bezděkových k sobě, na zámek do Lán.

Podstatu své metody, která byla vyvrcholením jeho celoživotního poznání, popsal v knize „Záhada nemoci a smrti. Etikoterapie. Léčení mravností“ (1931, 1932, 1947). Kniha se v r. 1995 dočkala po dvaadvaceti letech odmlčení svého čtvrtého vydání v českém jazyce. V roce 1935 vyšla také ve švýcarském Curychu německy, pod názvem „Das Rätsel von Krankheit und Tod“. Na podzim roku 2000 vyšel i 2., dosud nepublikovaný díl, „Záhada nemoci a uzdravení. O léčení duše a těla. Etikoterapie II“.

11. 9. 1948 byla v Kobylí na domě č. 3, odhalena pamětní deska rodačce, spisovatelce a kronikářce Augustě Šebestové, rozené Bezděkové. Na slavnostním odhalení hovořil její synovec MUDr. Ctibor Bezděk.

S pozdravem do Kobylí a přáním úspěšného překonání současného neradostného období.

Alex a Olga Bezděkovi

Tříkrálová sbírka online až do 30. 4. 2021

Letošní ročník Tříkrálové sbírky byl zvláštní, netypický. Bohužel covidová pandemie ovlivnila průběh této největší sbírkové akce nejen v Kobylí, ale i v celé republice. Koledníci nemohli vyjít do ulic, aby požehnali dům od domu, tak jak tomu bylo každoročně tradičním zvykem. Nová forma koledování ONLINE není pro všechny, zvláště pro starší ročníky, kteří tuto „kybernetickou“ dobu hůře ovládají. A tak, jako i jinde v obcích a městech našeho regionu, se hledal způsob, jak trochu být více blíž této sbírce. Po obchodních domech, ať už s potravinami, drogerií nebo domácími potřebami se roznesli pokladničky. Ne všude byla možnost ponechat na obecním úřadě. A bylo možné takto jedine fyzicky veřejně přispívat až do 24. ledna. Velké poděkování patří zejména panu **Josefovi Kaňovi**, který každoročně tříkrálovou sbírku v obci zastřešuje, a byla na něm veškerá starost roznést pokladničky. Poděkování patří též všem obchodníkům, zejména pracovním COOP Jednoty Koby-

lí, že umožnili tyto pokladničky umístit v jejich obchodech a měli nad nimi stráž. Přestože letošní výsledek je oproti minulým letem nižší, i tak částka **45 098 Kč** překvapila každého z nás. Děkuji i panu starostovi, místostarostovi i pracovním obecního úřadu, kteří svým dílem přispěli k úspěchu a hladkému průběhu této netradiční formy sbírky.

Doufejme, že příští rok se opět vrátíme ke klasickému koledování, kdy všichni společně zazpíváme „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám...“.

Online forma běží až do **30. 4. 2021**. Pokud jste to nestihli, je tu ještě stále možnost přispět na účet: **66008822/0800, VS: 77706300**. Děkujeme.

„Děkujeme všem, kteří nás v této nelehké době podpořili“, říká Mgr. Jana Studýnková, koordinátorka dobrovolníků a Tříkrálové sbírky Oblastní charity Břeclav. Více na www.trikralovasbirka.cz

Tříkrálová sbírka 2021 v Kobylí

Tříkrálová koleda

Na svátek „Zjevení Páně“ neboli „Tři králů“ (6. ledna) si připomínáme příchod tří mudrců či mágů do Betléma, kam se přišli poklonit narozenému Ježíškovi. Z každoroční připomínky této události vznikl lidový zvyk koledovat – tedy popřát hospodářům úrodný rok a za toto přání a požehnaní se hospodář koledníkům štědře odměnil. Na tento princip lidové koledy navázala i charitní Tříkrálová sbírka. Sbírkou vycházející z církevní tradice má i svůj duchovní rozměr. Kromě sbírání peněz ve prospěch potřebných má význam i samotná koleda, tedy setkání, které je někdy důležitější, než kolik lidé přispějí.

Kobylí - Tříkrálová sbírka 2021

Do průběhu letošní Tříkrálové sbírky výrazně zasáhla pandemie nemoci covid-19 a v souvislosti s ní příja-

tá opatření. Vzhledem k celostátnímu lednovému zhoršení situace vedení Charity Česká republika rozhodlo, že letos koledníci do ulic nevyjdou. Úplně ale koleda zrušena nebyla. Z části se koledovalo do statických kasiček, dále byla možnost přispět on-line. V naší obci byly pokladničky umístěny od 11. ledna do 24. ledna v kostele sv. Jiří, v lékárně, v kanceláři obecního úřadu, v prodejně Potraviny Otáhalovi a v prodejně COOP. Celkem se vykoledovalo 45.098 Kč. Pro zajímavost, v Kobylí proběhla Tříkrálová sbírka už po dvacáté.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY V KOBYLÍ V LETECH 2002 AŽ 2021

Rok	Částka Kč	Rok	Částka Kč	Rok	Částka Kč	Rok	Částka Kč
2002	46 859,00 Kč	2007	58 530,80 Kč	2012	70 010,00 Kč	2017	75 211,00 Kč
2003	47 958,20 Kč	2008	56 580,00 Kč	2013	69 447,00 Kč	2018	77 799,00 Kč
2004	44 081,00 Kč	2009	58 307,00 Kč	2014	70 011,00 Kč	2019	88 671,00 Kč
2005	67 743,00 Kč	2010	51 900,00 Kč	2015	69 601,00 Kč	2020	84 764,00 Kč
2006	56 432,00 Kč	2011	59 714,00 Kč	2016	71 379,00 Kč	2021	45 098,00 Kč

PŘEHLED VÝSLEDKŮ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2021 V OBCÍCH BŘECLAVSKÉHO REGIONU

obec	částka	obec	částka
Boleradice	16 402 Kč	Němčičky	8 686 Kč
Bořetice	40 000 Kč	Nikolčice	15 191 Kč
Borkovany	10 600 Kč	Nové Mlýny	1 302 Kč
Břeclav	101 658 Kč	Novosedly	11 379 Kč
Březí	12 540 Kč	Pasohlávky	8 507 Kč
Brod nad Dyjí	3 577 Kč	Pavlov	1 100 Kč
Brumovice	14 320 Kč	Perná	11 434 Kč
Cvrčovice	6 188 Kč	Podivín	18 801 Kč
Diváky	9 660 Kč	Pohořelice	28 300 Kč
Dobré Pole	6 500 Kč	Popice	31 613 Kč
Dolní Dunajovice	27 168 Kč	Pouzďřany	10 485 Kč
Drnholec	15 047 Kč	Přibice	19 771 Kč
Hlohovec	23 324 Kč	Přítluky	7 778 Kč
Horní Bojanovice	10 867 Kč	Rakvice	8 605 Kč
Horní Věstonice	3 120 Kč	Šakvice	11 841 Kč
Hrušky	22 844 Kč	Sedlec	2 650 Kč
Hustopeče	53 713 Kč	Šitbořice	93 419 Kč
Ivaň	19 170 Kč	Starovice	24 214 Kč
Jevišovka	6 040 Kč	Starovičky	7 080 Kč
Kašnice	3 650 Kč	Strachotín	3 917 Kč
Klobouky u Brna	26 172 Kč	Tvrdonice	43 100 Kč
Kobylí	45 098 Kč	Týnec	15 500 Kč
Kostice	22 800 Kč	Uherčice	48 299 Kč
Křepice	35 060 Kč	Valtice	50 618 Kč
Krumvíř	12 973 Kč	Velké Bílovice	55 572 Kč
Ladná	25 113 Kč	Velké Hostěradky	9 159 Kč
Lanžhot	51 806 Kč	Velké Pavlovice	35 924 Kč
Lednice	3 932 Kč	Vlasatice	16 123 Kč
Milovice	5 159 Kč	Vranovice	23 070 Kč
Moravská Nová Ves	14 680 Kč	Vrbice	29 774 Kč
Moravský Žižkov	27 481 Kč	Zaječí	11 173 Kč

Záměry Tříkrálové sbírky 2021

Výnos Tříkrálové sbírky z největší části tradičně putuje na podporu lidí v nouzi žijících na území ČR. Jde o různé formy pomoci pro nemocné, osoby se zdravotním postižením, seniory, matky s dětmi v tísní a další. Sbírka podléhá předem daným pravidlům pro rozdělení výtěžku. Většina vykoledovaných prostředků zůstává v regionu, kde byly vybrány. Záměry, na které se v daném roce vybírá, jsou předem oznámeny. Zhruba desetina výtěžku každoročně připadne na rozvojové projekty v zahraničí (např. na udržení zdrojů obživy nebo vzdělávání), případně zůstane jako rezerva pro případ humanitárních katastrof. Z centrálního účtu bude výnos rozdělen podle vnitřního klíče takto: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % na rozvojové projekty v zahraničí, 5 % na projekty Charity Česká republika a 5 % tvoří zákonná režie sbírky.

Na Břeclavsku budou dary využity na realizaci projektů:

- rozvoj domácí hospicové péče prostřednictvím Mobilního hospice sv. Martina – projekt umožňuje těžce nemocnému strávit poslední dny života doma, v kruhu svých blízkých
- rozvoj projektu Charitní záchraná sít - projekt pomáhá lidem v nouzi, kteří propadli síti standardní státní pomoci nebo i přes tuto pomoc žijí pod hranicí důstojného života
- rozvoj dobrovolnických farních charit a práce s dobrovolníky
- rozvoj krizového dobrovolnického centra

Oblastní charita Břeclav tímto srdečně děkuje všem za podporu Tříkrálové sbírky 2021 v Kobylí.

Josef Kaňa

Králové videa

V sobotu 6. února 2021 byly v pražském Divadle Archa předány Ceny české filmové kritiky za rok 2020, které uděluje Sdružení českých filmových kritiků. Možná jste tento slavnostní večer viděli, protože byl vysílán českou televizí na kanále ČT ART. Důvod, proč tuto událost zmiňujeme na stránkách našeho kobylyského zpravodaje, je prostý - jedním z nominovaných kandidátů na významné ocenění byl v kategorii dokumentární film snímek „Králové videa“, jehož scénáristou a dramaturgem je kobylyský rodák Petr Svoboda.

Petře, představ našim čtenářům v krátkosti Vaše oceněné dílo, dokumentární film Králové videa.

Králové videa jsou vlastně takovou dokumentární komedií, která podrobně mapuje dobu pirátských videokazet. Ty se tehdy do Československa dostávaly přes železnou oponu hlavně z Německa a Rakouska a občas třeba i z Anglie, Itálie, Holandska a dalších koutů západní Evropy. Jsem celoživotní milovník a fanoušek kinematografie, a právě na těchto videokazetách jsem vyrůstal a formoval si na nich svůj filmový vkus.

Jak vznikl nápad na film. Inspirovali jste se nějakým filmem či dílem?

V roce 2016 jsem seděl v jedné karvinské hospodě se svým tamním kamarádem, režisérem Lukášem Bulavou, se kterým jsem v té době natáčel jeho film Kyselý dech. Na něm jsem spolupracoval pouze jako herec. Lukáš tam měl scénu odehrávající se ve videopůjčovně a chtěl využít moji pracovnu, kterou jakožto milovník analogu mám plnou videokazet a rovnou mě nechal si zahrát vedoucího videopůjčovny. No a jelikož i on je milovník těch starých dob, kdy video kralovalo našim domácnostem, zeptal jsem se ho, proč třeba nenatočí nějaký dokument právě o rychlodabingu. Lukáš se ze začátku bránil, že není dokumentarista, ale nápad se mu líbil. Tak jsme začali vymýšlet, jak by to mohlo vypadat a vzešel z toho původní záměr na krátký dokument, do kterého bychom sehnali dva tři tehdejší rychlodabéry a natočili jejich vzpomínání. Přípravy nám zabraly skoro půl roku a v dubnu 2017 jsme začali natáčet rozhovory. Po roce shánění a natáčení jsme zjistili, že máme poměrně velkou spoustu materiálu a začali jsme přemýšlet nad jeho využitím do celovečerního filmu. V tu dobu se nám ozval ze Slovenska profesionální střiháč Peter Pavlík, který viděl náš první trailer a nabídl se nám, že by dokument rád stříhal, protože se mu ten nápad hodně líbil. My jsme vzali zavděk pomocí profesionála, což se nakonec ukázalo jako správná volba, protože Peter nám také představil svého kamaráda producenta Igora Kováčse, který nakonec film zaštil finančně.

V podstatě bych řekl, že za úspěchem Králů videa nestojí jen naše nadšení do tématu rychlodabingu, ale i shoda náhod a dobrých rozhodnutí, které nás propojily s těmi správnými lidmi. A stejně jako v dobách Československého rychlodabingu, i my jsme stvořili společný Československý film.

Kde se na film Králové videa můžeme podívat?

Aktuálně je kvůli zavřeným kinům film distribuován online na platformě #kinaspolu a diváci ho mohou zhlédnout na stránkách různých kin, např. Edisonline.cz, kde bude mít v průběhu března 14 repríz.

Bohužel jsme se s premiérou trefili do té nejhorší doby pro filmový průmysl za posledních několik dekad, ale doufáme, že náš film si diváky najde i v online promítáních. Jakmile to bude možné, chceme v průběhu tohoto roku film vydat i na DVD a ve velmi limitované edici i na VHS pro sběratele.

Rychlodabing – tvůj koníček?!!!

Pro mě je rychlodabing něco jako celoživotní láska a nostalgie. Jakožto filmový fanda sbírám samozřejmě filmy v co nejlepší kvalitě a mám radost z každého nového přepisu, ať už na blu-ray nebo UltraHD blu-ray, což je současná kvalitativní špička. Nicméně tak jako někdy dostanu chuť podívat se na Vetřelce ve 4 K na velké UHD televizi, stejně tak mám někdy náladu podívat se na něj na malé CRT televizi z videokazety z půlky osmdesátek ve třetí kopii a rychlodabingu Ondřeje Hejmy.

Zároveň rychlodabingy sbírám a digitalizuji, aby se na ně nezapomnělo a aby zůstaly zachovány. Ať už jako taková zvláštnost tehdejšího Československa, nebo jako důkaz toho, jak si Čechoslováci dokázali poradit v dobách, kdy tady málokdo uměl cizí řeč, ale hlad po západních filmech měli všichni. Rád bych navázal spolupráci s nějakou

institucí, například Národním filmovým archivem, kde by tyto zdigitalizované rychlodabingy mohly být v budoucnu přístupné, ať už studentům filmu, nebo třeba i široké veřejnosti.

Máš nějakého favorita ohledně rychlodaběrů, dabovaly filmy i ženy. Kolik máš v archivu snímků?

V současné době mám ve svojí sbírce už téměř 3000 filmů v rychlodabingu a věřím, že je to pořád jen zlomek těch, které tady v tehdejší době kolovaly. Co se týče rychlodaběrů, tak těch mám ve svojí databázi identifikovaných cca šedesát a z toho jsou čtyři ženy. Většina jsou samozřejmě zcela neznámí lidé, kteří se na veřejnosti pak už nikdy nijak neprojevovali, a o to bylo těžší je vypátrat. Dávali jsme tehdy s režisérem inzeráty do novin, nebo do různých rádií, já jsem přes známého v České televizi dokonce docílil toho, že v létě 2018 se mnou ČT natočila reportáž do pořadu Dobré ráno, součástí které byla i výzva, aby se nám přihlásili další rychlodaběři nebo distributoři pirátských videokazet. Toto se z velké části podařilo a dost z těch lidí, které jsme vypátrali, jsou v našem dokumentu. Je zajímavostí, že docela velké procento lidí nám spolupráci odmítlo, protože se báli, že by i dnes, po více než třiceti letech, tato činnost mohla být nějakým způsobem stíhána. Což je samozřejmě hloupost, ale respektovali jsme jejich přání zůstat v anonymitě a alespoň soukromě jsme si vyslechli jejich historky z dob pašování videokazet ze západu a namlouvání filmů jedním hlasem.

Překvapilo Tě kladné přijetí filmu, jak u diváků, tak i filmových kritiků?

Musím se přiznat, že překvapilo. Na jednu stranu mi bylo jasné, že máme velké a nosné téma, které je součástí československé historie a které ještě nikdo před námi do hloubky neprozkoumal. Na druhou stranu jsem se obával, že byt videokazety byly tehdy mainstream a žila tím celá republika, tak dnes už na to všichni zapomněli a bude jim to jedno. O to větší bylo moje překvapení, že už v době tvorby filmu jsme měli docela velkou základnu podporovatelů, kteří nám fandili a na konci roku 2019, kdy jsme

nutně potřebovali dofinancovat obrazové a hlavně zvukové úpravy v profesionálním studiu a také autorská práva na filmové ukázky, nám tito podporovatelé pomohli na Startovači, kde náš producent vyhlásil crowdfundingovou kampaň, úžasnou částkou 322 370 Kč!

Co na film říkali diváci, kteří tu dobu nezažili? Měli jste i takové?

Vzhledem k tomu, že Králové videa mají kromě historické a zábavné roviny i rovinu edukativní, tak jsme se setkali s kladnými ohlasy i od mladých lidí, kteří třeba ani nevědí, co to byla videokazeta, k fyzickým nosičům nemají žádný vztah a na film se dostali víceméně náhodou - třeba jako doprovod některého z rodičů.

Říkali nám, že vůbec netušili, že něco takového jako rychlodabing na pirátských videokazetách existoval a pochvalovali si, že jim Králové videa ukázali zábavnou formou pro ně bizarní svět, který si do té doby ani neuměli představit.

Jaká byla premiéra filmu?

Slavnostní česká premiéra filmu proběhla 1. září 2020 v pražské Lucerně, kde se sešlo kolem 300 lidí a byl to naprosto nezapomenutelný večer. Celou premiéru bezchybně zorganizoval náš kinodistributor pro Českou republiku, společnost Film Europe, který nám dal svoji důvěru a uvedl náš film v široké kinodistribuci. Upřímně, kdyby mi někdo v roce 2017, kdy jsme s režíjou začali natáčet, řekl, že tři a půl roku nato bude náš film v českých i slovenských kinech, tůkal bych si na čelo. A přece to tak nakonec bylo.

Bohužel slovenská premiéra, která byla o měsíc později, už byla poznamenána protipandemickými opatřeními a nakonec se film ve slovenských kinech promítal pouhé dva dny, než je tamní vláda zavřela.

Jaké známé osobnosti jsi během natáčení poznal, jak probíhalo jejich oslovení a vzájemná spolupráce? Byli nějakí, kteří odmítli? Jak se stalo, že dokument uvádí herec Miroslav Táborský?

Co se týče Miroslava Táborského, tak to byl můj horký tip na vypravěče provázejícího naším filmem od samého začátku. Kromě rychlodabingu miluju i klasický český dabing (hlavně ten předrevoluční) a mám v něm tři osobní favority: Miroslava Moravce, Eduarda Cupáka a Miroslava Táborského. No a jelikož z nich už žije pouze jeden, pan Táborský byl jasná volba. Sice režisér chtěl spíše Pavla Rímského, který má také úžasný hlas, ale přesvědčil jsem ho, že pro dokument o rychlodabingu se rozhodně bude lépe hodit medový hlas pana Táborského než drsnácký hlas pana Rímského. Rozhodil jsem sítě po svých známých, zda někdo z nich nemá přímý kontakt na pana Táborského a během pár dnů se mi ozval spisovatel Jiří Zídek, který dřív také daboval a vystupuje i v našem filmu, a poslal mi na pana Táborského mail. Pak už to bylo celkem jednoduché, protože panu Táborskému se synopse Králů videa líbila, a tak jsme strávili pár hodin v jednom pražském nahrávacím studiu, kde pan Táborský namluvil všechny repliky. Těchto pár hodin se u mě řadí k těm

největším zážitkům, protože jsem měl možnost vidět můj dabingový idol přímo při práci.

Další všeobecně známé osobnosti, které v našem filmu vystupují, jsou například Ondřej Hejma, Ondřej Neff a František Fuka, kteří sami dabovali, nebo třeba Dana Hábová, Zdeněk Troška, potažmo Roman Holý, kteří k rychlodabingu měli nějakým způsobem blízko a měli k tématu co říct. Všichni byli velice vstřícní, když jsme je oslovili a pouze Ondřej Hejma se nechal celé dva roky přemlouvat, protože si chtěl být jistý, že náš film půjde opravdu do hloubky a nebude to žádná amatérská blbost. Dal nám taky za tu dobu spoustu cenných rad a kontaktů na další lidi, kteří s rychlodabingem a pašováním videokazet měli v té době něco společného a vůbec nám byl hodně nápomocný do doby, než kývl na natáčení. Jediné, co mě velmi mrzí, že se nám nepodařilo natočit rozhovor s Karlem Gottem, který tehdy zaštiťoval pašování kazet ze západu k nám. Už jsme s ním byli v kontaktu, nápad našeho filmu se mu líbil, ale bohužel se mu velmi zhoršilo zdraví a zemřel dřív, než se nám povedlo dojednat rozhovor.

A co finance, kolik film stál?

Jako oficiální rozpočet se uvádí 26.000 € (cca 680.000 Kč), což jsou ale jen peníze, které do filmu investoval slovenský producent. Dále pak těch 322.370 Kč, které nám přispěli lidi na Startovači, cca 200.000 Kč, které jsme si s režisorem zafinancovali ze svého, než jsme sehnali producenta a nakonec kolem 900.000 Kč, které do distribuce investovali český a slovenský distributor (Film Europe a Continental Film). Celkem mi tedy vychází, že film přišel na více jak dva miliony korun. Všem je nám samozřejmě jasné, že vynaložené náklady se nám nikdy nevrátí, ale zase nás hřeje, že se nám povedlo udělat film, který má od filmových kritiků 100% palců nahoru při průměrném diváckém hodnocení 83% na Československé filmové databázi.

Byl jsi na slavnostním vyhlášení v Praze?

Bohužel vzhledem k epidemiologické situaci mohl na slavnostní vyhlášení cen České filmové kritiky pouze režisér bez doprovodu, takže já jsem tam nebyl. Dost mě to mrzelo, protože mi utekla příležitost promluvit si s takovými veličinami českého filmu jako je Ivan Trojan nebo

Anna Geislerová, ale holt nemůžeme mít v životě vždycky všechno, co bychom chtěli. Já alespoň sledoval přímý přenos v televizi a spolu se ženou a dětmi jsme drželi Králům videa palce. A i když jsme cenu za nejlepší dokumentární film nevyhráli, pořád je ta nominace obrovský úspěch, protože nás řadí mezi tři nejlepší dokumenty roku 2020.

Mimochodem, když si vylistujete na Československé filmové databázi nejlepší komedie za posledních dvacet let podle diváckého hodnocení, tak zjistíte, že Králové videa jsou čtvrtou nejlepší komedií v českém žebříčku a první nejlepší komedií ve slovenském žebříčku! To mi přijde naprosto úžasné.

Jak se Ti spolupracovalo s režisérem filmu Lukášem Bulavou, máte nějaké plány do budoucnosti?

Celý náš film je spoluprací nejen mezi mnou a Lukášem, ale také mezi našimi slovenskými partáky střihačem Peterem Pavlíkem a producentem Igorem Kováčsem. Hlavně s Peterem jsem strávil cca půl roku tím, že jsme večer co večer a kolikrát i noc co noc, byli třeba 3 až 5 hodin na telefonu, já v Tišnově, on v Rimavské Sobotě a přes internet jsme si posílali ukázky rychlodabingů, které jsem digitalizoval z videokazet a řešili jsme každý jednotlivý záběr, který tam použít a každý jednotlivý střih, který udělat. Teď aktuálně řešíme zase bonusy, které budou na DVD a které budou opravdu výživné. Máme natočených přes 30 hodin rozhovorů a film má 82 minut, takže je z čeho vybírat.

Lukáš se teď věnuje přípravě svého dalšího hororu z žánru giallo, který se bude jmenovat *Žluté květy*. Jestli budeme na něčem dalším v budoucnu spolupracovat, to ukáže čas.

Rád bych zde také zmínil, že pokud někteří z čtenářů kobylského zpravodaje mají doma staré videokazety, ať už s rychlodabingem, nebo třeba nahrávky z předrevoluční nebo i porevoluční televize, potažmo i originální videokazety, které taky sbírám, a nevědí co s nimi, že budu moc rád, když je věnují do mé sbírky. Ať se mi ozvou na email djlonely@seznam.cz anebo ať zavolají na číslo 733 149 249 a domluvíme se. Jako správný milovník analogu sbírám i audiokazety a kotouče na kotoučové magnetofony, tak těmi samozřejmě taky nepohrdnu :)

Petře, děkuji za odpovědi a za všechny naše čtenáře Ti přeji vše dobré.

Josef Kaňa

Petr Svoboda

Žije v Tišnově. Narodil se 16. března 1977 v Hustopečích a až do svých 23 let žil v Kobylí, kam se velmi rád vrací. Hlavně tedy za rodiči, kde se občas schází i s ostatními sourozenci. Jak říká: „Ke své rodné vesnici mám celkově dost vřelý vztah a pořád se zajímám, co se "u nás doma" děje.“

Je únor

Ludmila Hrabalová

*Únor bílý - pole sílí...
Už padá bílý snížek,
od andělíčků poslíček!*

*Což jsme se načekali, natoužili!
Naše krajina vystoupila
v nádherném plastickém obraze
a my se těšíme, že můžeme po letech
dát počasí za pravdu!*

*Lyže, sáňky, brusle
se probudily z letitého spánku,
už jsou oprášeny a nachystány
pro zimní radovánku.*

*Sněhuláci a koulování
také k zimě patří,
proto si zimu s radostí a bez problémů
užijme, jak se patří!*

PŘIJĎTE SI ZASPORTOVAT

TJ Sokol Kobylí zve po rozvolnění protiepidemických opatření všechny zájemce o sportování do svého areálu.

Můžete využít: tenisové, volejbalové, nohejbalové kurty, beachvolejbalový kurt, fotbalové hřiště, hřiště na pétanque.

Borci kobylského fotbalu 2020

Celou zimu se nehrálo. V návaznosti na aktuální epidemická opatření ani netrénovalo. Vyhlička na to, že by se odehrála plánovaná utkání v jarní sezóně, je vcelku mizivá. A je všem jasné, že po sportovní stránce velmi strádáme, a to především děti a mládež. Jedinou naší aktivitou v zimním období tak zůstalo vyhlášení a předání cen o nejlepšího fotbalistu roku 2020 v rámci klubu TJ Sokol Kobylí. Výsledky vznikly na základě loňské letní přípravy a uplynulé podzimní sezóny. Předávání cen mělo proběhnout na chystaném sportovním plese, který se nerealizoval, a tak jsme museli uskutečnit pouze neveřejné předání. Ocenění organizací TJ Sokol a také obcí Kobylí byli tito mladí sportovci:

Jonáš Kosík

Aktivní a zapálený fotbalista. Co můžeme o něm říct? Skvělá účast na trénincích, skvělá účast na zápasech, skvělá fotbalová práce. Je trpělivý má tah na branku. Jonáš je klučina, co hraje zatím za kobylskou předpřípravku, ale nebojí se rozdat si to i se staršími protihráči. Myslím, že můžu říct za celou organizaci, že jsme rádi, že k nám do oddílu děti přicházejí, a že tu máme právě takové hráče, jako je Jonáš.

Nikol Kašubová

Takový živý důkaz, že holky to dokáží někdy nandat i klukům. Nikol je progresivní hráčka mladší přípravky. Je to bojovnice, co se nebojí jít do souboje a mít tam doslova a do písmene ostré lokty. V utkáních byla vždy vidět, důkazem toho někdy po zápase zůstala kladná odezva na její osobu z řad trenérů družstev soupeře.

David Novák

Trénuje v Bořeticích, takže jej na kobylském hřišti nevidáme tak často. Hraje střídavě za mladší a starší přípravku Bořetice/Kobylí a patří k velkým oporám týmu. V lize přípravek se nezaznamenávají výsledky, ale myslím, že těch střelených gólů v jeho podání bylo nespočet. David odehrál velkou řadu utkání ať už v okresním přeboru, tak na různých turnajích a může se pochlubit ve svém věku nemalými fotbalovými zkušenostmi. David také patří k pravidelným návštěvníkům fotbalových utkání kobylských mužů.

Józef Kaszper

Hráč kobylského družstva mladších žáků. Za mladší žáky odehrál v loňském roce svou první sezónu. Jedná se o velmi univerzálního hráče, který zvládá každou pozici, na které spočine. Uplatňuje se v obraně, záloze nebo i v útoku. K utkáním přistupuje velmi svědomitě s tahem na úspěch a díky tomu by na hřišti, jak se říká „někdy vypustil duši“. Joža patří k velkým oporám mladších žáků a jeho brácha Štěpán zase k oporám družstva starších žáků.

Tadeáš Kolek

Doslova nový hnací motor starších žáků, a to jak při utkání, tak při tréninku. V loňském roce posílil družstvo žáků přestupem z Hodonína. Je pravdou, že již před tím se s kobylským družstvem zúčastnil několika turnajů, např. úspěšného turnaje v Mistelbachu apod. Tadeáš je dobrý fotbalista, ale i dobrý kamarád, se srdcem bijícím pro Kobylí. V podzimní sezóně vstřelil šest gólů.

Jakub Otáhal

Fotbalista, který po dlouhý čas hrál ve Velkých Pavlovicích. Když se však v Kobylí obnovil dorost, neváhal a vrátil se hrát za svou obec. Odehrál tak podzimní sezónu za tým Kobylí/Bořetice se stoprocentní účastí. Patřil k největším tahounům týmu a na hřišti tvořil pomyslný středobod. Za podzimní sezónu vstřelil šest gólů. Za zmínku také stojí jeho první úspěšné starty v družstvu kobylského A-týmu.

Oceněným osobně poděkovali a ceny předali předseda TJ Sokol Kobylí Radek Kovář a předseda fotbalového oddílu Josef Kaňa. Velký dík však patří všem mladým sportovcům, kteří nás reprezentují, a nakonec všem dětem, které nějakým způsobem sportují a obohacují tak svůj životní styl.

Jak už jsem zmínil na začátku, jarní sezóna je v tuto chvíli nejasná. Věřím, že se nějakým způsobem na hřiště dostaneme, a i kdyby se neaktualizovaly soutěže, odehrajeme alespoň pár přátelských utkání. Následně se budeme snažit trénovat, a to i v létě, kde mimo tréninků připravujeme pro děti opět letní kemp se sportovním programem. Věřím, že pomocí různých aktivit budeme i nadále naše mladé naděje motivovat k sportovní sebe-realizaci a dosahování stále lepších výsledků.

Jiří Huslík

PŘÍMĚSTSKÝ SPORTOVNÍ kemp

TÝDENNÍ TÁBOR PRO DĚTI 6-13 LET

- fotbalová příprava
- kondiční trénink v plážovém písku
- jednodenní turistický výlet
- atletický trénink
- všestranné sportovní aktivity
- bazén, sportovní a míčové hry, strečink
- soutěže, závěrečný turnaj

SPORTOVNÍ AREÁL TJ SOKOL KOBYLÍ

I. turnus: 19.7.-23.7.2021

II. turnus: 9.8.-13.8.2021

PONDĚLÍ - PÁTEK

každý den od 7:00 do 16:00 hod

WWW.FOTBALKOBYLI.CZ

+420 604 552 805

info@fotbalkobyli.cz

Inzerce

PRAŽÍRNA KÁVY BOŘETICE

Přijďte si do naší pražírny pro čerstvě praženou kávu,
kterou vám na přání i rádi umeleme.

| Výběh prémiových káv z celého světa | Příslušenství k přípravě kávy |
| Čaje z Cejlonu | Balení káv 250 g od 129 Kč, 1 kg od 429 Kč |

S kódem Jaro 2021 získáte slevu 15 % na
nákup zrnkové kávy a čaje
z kávových lístků!

*PLATÍ V PRAŽÍRNĚ I V E-SHOPU DO 31. 6. 2021

Možnost pořízení domácích a profesionálních kávovarů včetně příslušenství.

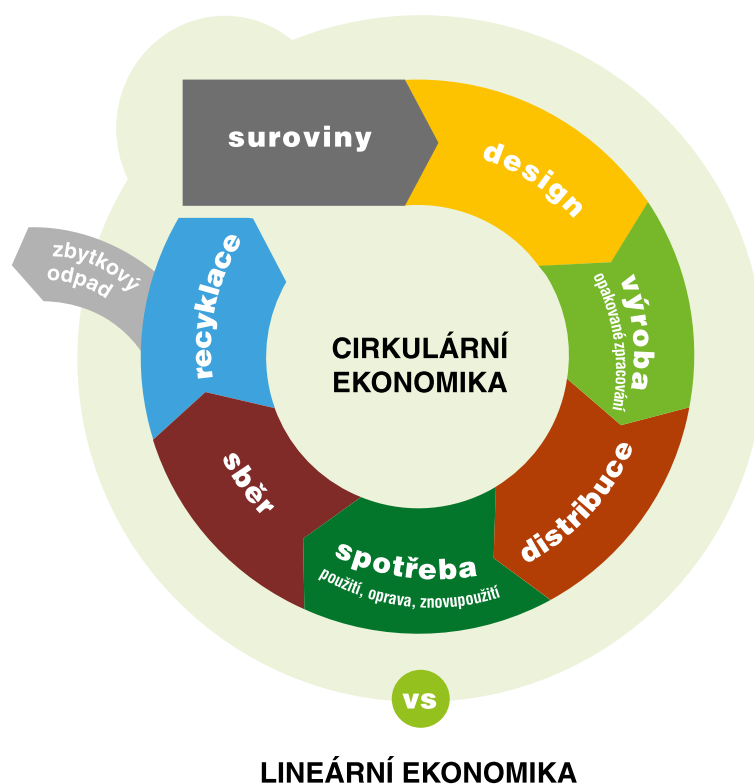
OTEVÍRACÍ DOBA: PO-PÁ OD 8:00 DO 16:30
BOŘETICE 457 - U LETADLA | 608 310 656, WWW.CAFEJORDAN.CZ

Inzerce

Lineární vs cirkulární ekonomika

Vyrobít, prodat, spotřebovat a vyhodit – tak funguje takzvaná lineární ekonomika. Velké procento výrobků tak zbytečně končí na skládkách. Proti tradičnímu ekonomickému modelu stojí nový způsob výroby a spotřeby – **cirkulární ekonomika** alias oběhové hospodářství. Ten zhodnocuje už existující výrobky, suroviny a materiály s cílem prodloužit jejich životní cyklus a současně minimalizovat odpad.

Zdroje na planetě jsou omezené a lineární ekonomika nemůže fungovat do nekonečna. Efektivnější a chytřejší využívání surovin je způsob, jak se surovinami lépe hospodařit a chránit životní prostředí.

Zpětný odběr elektrozařízení a kolektivní systém **Ekolamp** jde právě touto cestou. Vysloužilá elektrozařízení putují z domácností na sběrná místa, odkud se dostanou k recyklaci. Ekologickým zpracováním pak získáme až 90% znovu využitelných surovin. Děkujeme, že nám pomáháte šetřit životní prostředí.

Inzerce

PRODÁVÁTE NEMOVITOST?

Profesionální komentovaná videoprohlídka

Pomůžu i Vám s prodejem Vaší nemovitosti

Rodinné domy

Vinné sklepy Výkup nemovitostí

Stavební pozemky

Vinohrady

Pole, sady

Jan Vystoupil

Realitní makléř

+420 774 999 016

www.janvystoupil.cz

Pro své klienty aktuálně hledám

- Rodinný dům ideálně se zahradou
- Vinné sklepy, nejlépe s vlastním vinohradem
- Stavební pozemky různých velikostí
- Dům ke kompletní rekonstrukci
- Samostatnou registrovanou vinici
- Ovocný sad ideálně s chatkou

• Finance

• Reality

• Investice

Inzerce

Rádi bychom si pořídili dům.

Může být i k rekonstrukci.

Zahradu uvítáme, máme dva psy.

Za jakoukoliv informaci budeme rádi.

Tel.: 739 115 814.

FARNOST KOBYLÍ SPOLEČNOU CESTOU

Velikonoce jsou svátky naděje

Nejjihnějšíším místem Afriky je mys Dobré naděje. Na mapě se objevil v 15. století, když k němu doplul portugalský mořeplavec Bartolomeo Diaz. Ten ho však nazval mysem Bouří na základě bouře, která ho zde zastihla. Nikdo z mořeplavců nevěděl, co leží za tímto nebezpečným místem, protože žádná loď, která se snažila tento mys obepnout, se nevrátila zpět. To se však podařilo až dalšímu portugalskému mořeplavci Vasco de Gamovi, který touto cestou jako první doplul až do Indie. Král Jan II. Portugalský přejmenoval mys Bouří na mys Dobré naděje, protože otevíral cestu k bohatství na východ.

Před 10 lety, když mi bylo 35 let, jsem onemocněl rakovinou mízních uzlin. Nemoc přišla jako blesk z čistého nebe, i když podle sdělení lékařů byla nemoc v pokročilém stádiu, včetně nálezu na plicích. Proto mi bylo naplánováno 8 chemoterapií; tři dny v nemocnici na kapačkách, tři týdny doma. Díky tomu, že pocházím z Brna, nemusel jsem dojíždět zpět na faru do Třeště, ale mohl jsem být u rodičů. Na 10 měsíců jsem opustil působení v Třešti, i když nakonec k vyléčení muselo stačit 6 chemoterapií kvůli špatnému krevnímu obrazu.

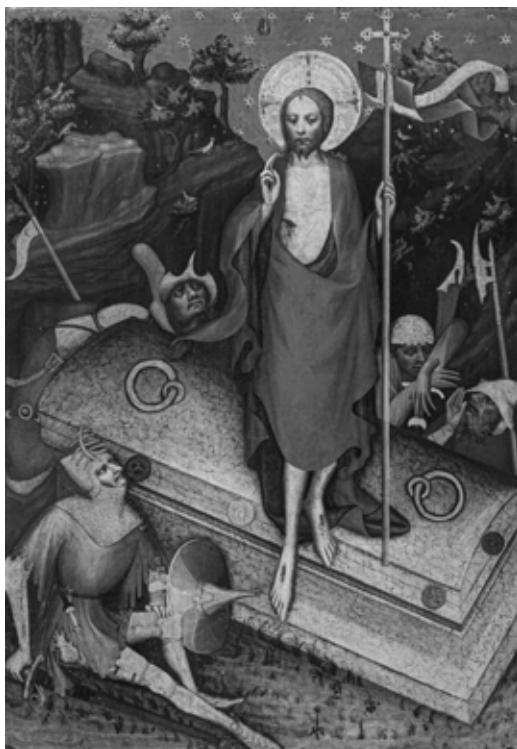
Se svými farníky jsem byl stále ve spojení. Jako kněz a mladý člověk jsem si pokládal otázku: „Proč Bože, proč zrovna já?“ Odpověď jsem nedostal hned, ale po kapačkách mi Bůh odhaloval smysl. Můj život se ocitl v jednom okamžiku jako lodička v bouři a později jsem věděl, že v ní nejsem sám. Co mi pomohlo, abych to zvládl? Velikou pomocí pro mě byla víra, která byla nemocí vyzkoušena, jestli je opravdová. Často jsem si připomínal slova Ježíšova, která řekl svým apoštolům: „Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ a velmi mi pomáhala slova žalmu 23 „I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou“. Vsadil jsem na tato slova, která se stala pro mě jistotou a kotvou v mé bouři. Dále to byli nejen lidé ve farnostech, ale i moji

přátelé, kteří se modlili se za mé uzdravení. Na vlastní kůži jsem cítil sílu těchto modliteb a jsem si jistý, že díky tomu jsem vydržel i nepříjemné chvíle. Mohu vám říci, že jsem si sáhl na dno, ale díky této duchovní a lidské podpoře jsem to zvládl. Tato nemoc mi pomohla rozpoznat, co je v mém životě důležité a co ne, a zároveň jsem objevil dar od Boha doprovázet lidi v podobné situaci.

Proč vám o tom všem píši? Chci, abychom si uvědomili, že všichni jsme teď na jedné lodi a kolem nás je bouře, ze které máme strach a nevidíme její konec. Proto je potřeba se vzájemně povzbuzovat a podporovat. Hlavně mějme naději, že to jednou skončí. Každá zkouška v životě nás může posílit a posunout dál. Neztrácejme prosím čas a energii tím, že se budeme zabývat jen věcmi, které nemůžeme dělat a změnit, ale zabývejme se i tím, co je možné a zdokonalujme se v tom. Radujme se z maličkostí, které nám přinášají každodenní život.

Vím, že pro některé z vás je tato doba velmi náročná. Pokud by někdo potřeboval vyslechnout, ať se nebojí ozvat se mi na mobil 732 648 467 a domluvíme se. Taktéž nabízím duchovní pomoc v podobě modlitby. Stačí, když mi

napišete svůj úmysl na můj email cahat@post.cz. Další možnost je napsat ho na papír a vložit do připravené krabičky v předsíni (žebračce) kostela nebo do poštovní schránky na faře. Ve čtvrtek večer v kostele při adoraci od 19:00 do 19:30 hodin a v pátek při večerní mši svaté v 18 hodin, která je pravidelně sloužena za farníky, se budu za vaše úmysly modlit. Nebojte se přijít do kostela a v tichosti se připojit. Jsem tu knězem pro vás všechny.

Za nedlouho budeme slavit Velikonoce, svátky, kdy si křesťané připomínají Ježíšovu oběť na kříži a slaví jeho zmrtvýchvstání. Ježíš svým slovem, svými činy a celou svou osobou nám ukázal, jak si váží každého člověka. Ujiš-

tuje nás, že Boží milosrdenství je větší než jakékoliv zlo a že dobro zvítězí nad zlem a poslední slovo má Bůh. Před zmrtvýchvstáním Ježíše byla smrt „mysem Bouří“, konečnou stanicí, která byla nepřekonatelná. Nikdo netušil, dokud Ježíš nevstal z mrtvých, co je nebo spíše kdo na nás čeká za branou smrti, že je to milující Bůh. Ježíš vzkříšený nám otevřel cestu do věčnosti, do nebe. Přejí vám požehnané Velikonoce, naplněné novou nadějí, kterou nám dává zmrtvýchvstalý Kristus.

P. Tomáš Caha, farář v Kobylí

Slavení Velikonoc ve farnostech Kobylí, Bořetice a Vrbice

V době, kdy plánuji obřady Velikonoc, nikdo z nás neví, jaká budou platit opatření a kolik bude moci být přítomno osob na obřadech. Pokud bude nepříznivá epidemiologická situace, počítáme s tím, že obřady budeme přenášet jen z kostela z Vrbice on-line na YouTube kanále

Farnosti Bořetice, Kobylí a Vrbice a v jednotlivé dny se budou střídat farnosti. Náš kostel bude otevřený mimo obřady k soukromé modlitbě dle rozpisu na ohláškách, můžete přijít a ztišit se. Více informací najdete na farních webových stránkách www.bokovka.info

Zelený čtvrtek 1. dubna	Kobylí (Vrbice on-line)	18:00	Mše svatá
Velký pátek 2. dubna	Bořetice (Vrbice on-line)	15:00	Velkopáteční obřady
Bílá sobota 3. dubna	Vrbice	20:00	Velikonoční vigilie mše sv. s obnovou křestních slibů
Velikonoční neděle 4. dubna	Kobylí	11:00	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně žehnání velikonočních pokrmů na konci mše sv.
Pondělí velikonoční 5. dubna	Kobylí	11:00	Mše svatá

Jestli to půjde... **Pojd'te všichni s námi,** vemte svoje známý, pojd'te všichni s námi, **jdeme do Žarošic!**

Na tradiční pěší pouť k Panně Marii Žarošické vykročíme v doprovodu kněží

8. května (státní svátek) v 8 hodin od kostela svatého Jiří v Kobylí.

Pojd'te prožít krásnou atmosféru ve společenství poutníků všech věkových kategorií!!!

V Žarošicích bude pro poutníky sloužena ve 14 hodin mše svatá (pokud to epidemiologická situace dovolí)

Doprovodné vozidlo zajištěno!

S sebou: dobrou obuv, pláštěnku, jídlo a pití, dobrou náladu.

A když to nepůjde,
vydejte se na pouť každý sám...

Informujeme Vás

Velikonoční zpovídání bude probíhat v kostele a v pastoračním centru v Kobylí za dodržení epidemiologických opatření v sobotu 27. 3. v 15:00 - 16:45

Přenos on-line bohoslužby z kostela sv. Jiljí na Vrbici můžete sledovat každou neděli v 9:30 hodin na webu farnosti www.bokovka.info nebo na YouTube kanálu Farnosti Bořetice, Kobylí a Vrbice.

Zveme rodiny s dětmi na Putování od křížku ke křížku v Bořeticích.

Poslední dobou většinu času trávíme doma a díky této aktivitě můžete udělat něco dobrého pro své tělo a ducha. Putování je jak pro malé, tak i pro velké a začíná u hlavního kříže před kostelem sv. Anny v Bořeticích. Zde si vyzvednete z folie kartičku s mapkou, na které jsou vyznačena místa, kde se nachází 11 křížů. U každého kříže je kartička se zamyšlením pro dospělé a úkolem pro děti, proto na cestu si s sebou nezapomeňte vzít něco na psaní, abyste se mohli zapojit do luštění tajenky. Více informací najdete na www.bokovka.info. Přeji všem příjemné a úspěšné putování.

P. Tomáš Caha

Požehnání vinohradům, polím a zahradám aneb prosba za letošní úrodu

Každým rokem jsme v očekávání, jaká bude úroda a počasí. Naši předkové si uvědomovali, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Proto chodili na jaře prosit za úrodu a na podzim děkovali za úrodu v kostele, tzv. dožínky. Lidé dříve byli více spjatí s přírodou, protože když se neurodilo, museli se uskromnit. Víím, že mezi vámi jsou vinaři, kteří jste závislí na úrodě, protože je to pro vás zdroj obživy. Proto vás chci všechny pozvat na krátkou pobožnost v **neděli 18. 4. v 15 hodin u dřevěného kříže u hlavní silnice**

mezi Vrbicí a Kobylím, při níž poprosíme Pána Boha za letošní úrodu a také aby požehnal vaší práci ve vinohradu.

P. Tomáš Caha

Zveme Vás... (pokud to epidemiologická situace dovolí)

- 28. 3. v 15:00 křížová cesta mezi vinohrady z Kobylí na Vrbici
- 25. 4. v 14:00 Kobylí- církevní hody (mše sv. ke sv. Jiřímu)
- 8. 5. pěší pouť do Žarošic (odchod v 8 hodin od fary z Kobylí) nebo individuálně
- 3. 6. v 18:00 Kobylí- Slavnost Těla a Krve Páně – po mši sv. průvod v okolí kostela

Plánujeme komunitní centrum sv. Jiří v Kobylí

Všichni jste jistě viděli, že v minulém roce jsme museli zrekonstruovat střechu na faře v Kobylí, důvodem byl její havarijný stav. V podobném stavu se bohužel nachází i střecha nad pastoračním centrem.

S farní radou jsme uvažovali, jak tuto situaci vyřešit. Naskytla se možnost získat dotaci z MAS Hustopečsko (místní akční skupina) na komunitní centra, a proto jsme se rozhodli podat žádost, a uvidí se, jestli to vyjde.

Součástí projektu budou především stavební opravy a úpravy budovy:

- sanace vlhkých zdí,
- nová střecha spojená s půdní vestavbou
- místa pro terénního sociálního pracovníka, pro setkávání různých uskupení, pro nacvičování scholy, besedy,
- pořízení vybavení
- a místo pro akce ve farní zahradě.

Plánované komunitní centrum sv. Jiří by mělo v budoucnu sloužit nejen farníkům, ale také ostatním obyvatelům v Kobylí, kteří budou chtít trávit smysluplně volný čas s podobně smýšlejícími lidmi, nebo budou potřebovat pomoc pracovníka sociální služby.

Chceme se otevřít veřejnosti a nabídnout prostory k setkávání a vzdělávání. P. Jan Rybář, významný kněz a jezuita, který nedávno zemřel, řekl tato slova: „V dnešní době je potřeba budovat komunitní centra a myslet na to, že se lidé potřebují setkávat a být spolu“. Zvláště v této době si uvědomujeme, jak nám to chybí.

95 % prostředků pokryje dotace v rámci MAS Hustopečsko, ke které jsme podali žádost.

Budu rád rád, podaří-li se nám získat dotace a projekt se zrealizuje. Věříme, že vše vyjde a dobře to zvládneme.

Obyvatelé Kobylí a farnosti tak budou mít hezké místo pro společná setkávání.

P. Tomáš Caha

ČELNÍ POHLED

DVORNÍ POHLED

LETNÍ FARNÍ TÁBOR

PRO DĚTI OD 1. DO 7. TŘÍDY

3.–10. července 2021

na faře v Mrákotíně u Telče

CENA: 2.000,- Kč na dítě (dopravu dětí zajišťují rodiče sami)

Přihlášky jsou k dispozici v sakristii kostela ve všech farnostech nebo je možné si je stáhnout z webových stránek www.bokovka.info

Vyplněnou přihlášku se zálohou 500 Kč odevzdejte do 30. 4. 2021 osobně Martinu Novákovi nebo otci Tomášovi Čahovi.

Na týden plný her a zábavy s vámi se těší
Otec Tomáš Čaha a Martin Novák

Fara stojí na okraji obce v sousedství kostela sv. Jiljí a nabízí mnoho možností k rekreaci. Sportovat je možné na malém travnatém hřišti nebo na prostorné zahradě. Stačí pár kroků ze vrat fary a ocitnete se v úchvatné krajině Českomoravské vrchoviny, která nabízí spoustu příležitostí pro hry v lese, na louce nebo ke koupání. Přejí bychom si, abychom vytvořili prima partu s dětmi z našich farností a prázdninový čas trávili nejen hrami a sportem, ale i ve společenství mladých křesťanů.

Zima v mateřské škole

Foto: Blanka Helešicová

KOBYLÍ DĚDINA - periodický tisk územního samosprávného celku
vydává Obec Kobyly, adresa: Obecní úřad, Kobyly 459, 691 10 Kobyly
IČO: 283266, tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyly.cz
Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková
vychází nepravidelně, místo vydání Kobyly, registrační číslo 370011091
grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav
vyšlo v březnu 2021, náklad 600 výtisků, cena 12,- Kč, neprošlo jazykovou úpravou